

Γεφύρι της Άρτας

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Γέφυρα Τζαρή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
Ερατοσθένους 6 – Κ. Ηλιοπούλη – Τ.Κ. 163 41 – ΤΗΛ. 210.99.21.292 – FAX.210.99.61.787 • E-Mail: antoniouxr@tee.gr
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΧΡΟΝΟΣ 43ος - Αρ. φύλλου 211 • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2020 • Τιμή Φύλλου: 1.25 €

το Ξεροβούνι με τα Τζουμέρκα

ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗΚΕ Η ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΣ ΟΔΟΥ Νο 20 ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ – ΝΑΖΑΙΟΙ – ΚΥΨΕΛΗ

ΕΝΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ ΜΕ ΤΟ ΞΕΡΟΒΟΥΝΙ ΜΕΣΩ ΓΕΦΥΡΑΣ ΤΖΑΡΗ

Η διασταύρωση του δρόμου Βαθύκαμπος (Μηλιά) - Ναζαίοι.

Ολοκληρώθηκε ένα αίτημα που δημοσιεύθηκε στον Αραχθο αρ.φύλλου 8, Δεκέμβριος 1977! Ευχαριστούμε την Περιφέρεια Ηπείρου και όλους όσοι βοήθησαν ώστε ένα όνειρο 60 χρόνων να γίνει πραγματικότητα!

● Τι θα γίνει με την επαρχιακή οδό Νο 20 που φαίνεται στο χάρτη; 'Απαντήστε μας παρακαλώ. Φέρτε το θέμα ξανά στη Βουλή, μάς καλεί το δίκιο.
● Τι θα γίνει με την κατασκευή του δρόμου Φτέρης - Λαγγάδια - 'Ανεμορράχης, που φαίνεται στο χάρτη; "Εξ μη-νες έμεινε η μπουλντόζα ακίνητη στα Λαγγάδια με την προϋπόθεση να ανοίξει το δρόμο προς την 'Ανεμορράχη αλλά τελικά έφυγε... Μικρό τμήμα (3 μέτρα!!) δεν ανοίχτηκε και έτσι πολλά σπίτια έμειναν ξεκομμένα για... φύλλου πήδημα. Τί έχει να πει ο κ. Νομάρχης;

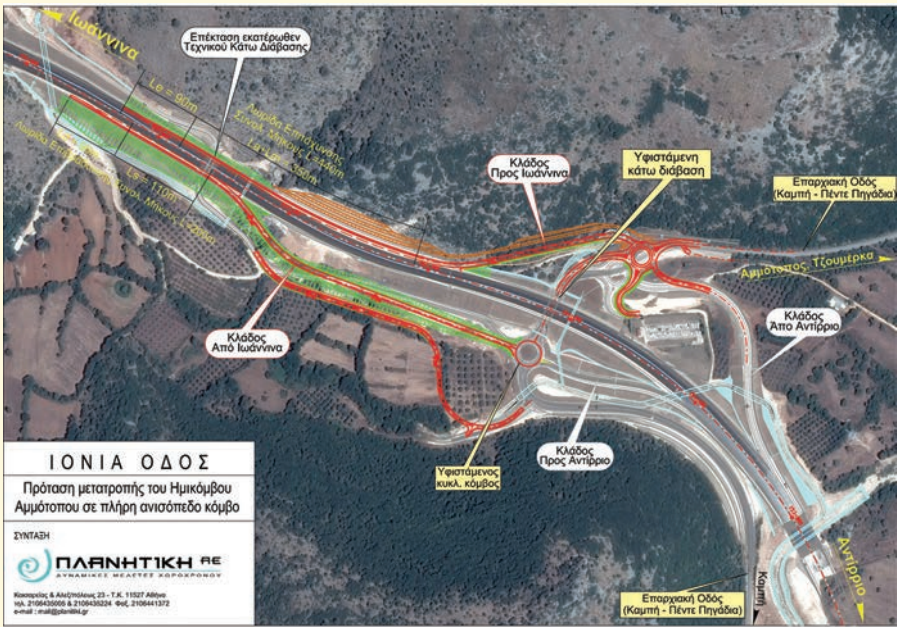
Πού στηρίζονται όλοι αυτοί οι κ.κ. και άδραχνούν τόσο; "Αν βαριόμαστε να κάνουμε διαγωνισμό για πρόσληψη χειριστή να τους στελίσουμε έμεις έναν χειριστή. Τί έχουν να πουν; Πήγαν ποτέ για να δουν τα προβλήματά μας ή τά ξέρουν και άδιαφορούν;

Περιμένουμε μιάν απάντηση...
Μά έπιτέλους, κύριοι δουλεύτες, ήρθε η ώρα να κουνήσετε τους όπεόυτους, γιατί και οι πλέον ανίεσοι θωρούν τη κατάντια τους. "Ηρθε η ώρα να ζητήσουμε με αξιώσεις κάτι και για μās, λέμε με αξιώσεις γιατί ανήκουμε και μείς σ' αυτό ποδ λέγεται Κράτος και το Κράτος δέ ντρέπει να μās άγνοεί.
ΦΩΝΗ ΛΑΟΥ ΟΡΓΗ ΘΕΟΥ... ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΑΝΙΣΟΠΕΔΟΣ ΚΟΜΒΟΣ ΑΜΜΟΤΟΠΟΥ Καθοδικά Τζουμερκιώτικα αιτήματα που εκκρεμούν

Η Ομοσπονδία Αδελφοτήτων Τζουμερκιωτών, που εκπροσωπεί 35 και πλέον χωριά των Τζουμέρκων, δέχεται κατ' εξακολούθηση τα παράπονα και τις διαμαρτυρίες των συμπατριωτών μας και πολλών εκ των επισκεπτών των Τζουμέρκων. Αιτία αποτελεί η σύνδεση με την Ιόνια οδό μέσω του ημικόμβου στον Αμμότοπο καθώς και η υποχρέωση των μικρών οχημάτων, των τουριστικών λεωφορείων και των φορτηγών να περνούν μέσα από τον Αμμότοπο για να φτάσουν στα Τζουμέρκα.

Με τα σημερινά δεδομένα, ύστερα από την ολοκλήρωση της κατασκευής της Ιόνιας οδού και την λειτουργία του ημικόμβου Αμμότοπου, εξυπηρετούνται μόνο οι οδηγοί των οχημάτων που κινούνται από και προς το Αντίρριο. Αντιθέτως, όσοι επιλέγουν να κατευθυνθούν προς τα Ιωάννινα και την Εγνατία οδό, είναι υποχρεωμένοι να κινηθούν μέσω του επαρχιακού δρόμου Καμπής - Γοργόμυλου, μέχρι να φτάσουν στον πλήρη ανισόπεδο κόμβο του Γοργόμυλου (περίπου 10 χλμ.).

συνέχεια στη σελ. 4

ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΦΛΩΡΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΑΘΑΜΑΝΙΟ - ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΣ - ΑΝΕΜΟΡΡΑΧΗ - ΚΕΝΤΡΙΚΟ - ΓΕΦΥΡΑ ΤΖΑΡΗ

Προς τον κ. Πρόεδρο του Συλλόγου Κεντρικιωτών Άρτας Χρήστο Αντωνίου

κύριε πρόεδρε, Διάβασα στο τελευταίο φύλλο της εφημερίδας «ο Αραχθος» την επιστολή του αξιόλογου μηχανικού-τοπογράφου Γιώργου Αντωνίου προς τον κ. Χασιάκο, δήμαρχο Κεντρικών Τζουμέρκων για τον δρόμο Ανεμορράχη-Κεντρικό, τον οποίο συγχαίρω για το ενδιαφέρον του για το χωριό που γεννήθηκε και ανδρώθηκε, (δωρεάν μελέτες).

κύριε πρόεδρε, Η γέφυρα Τζαρή δημιούργησε νέα δεδομένα. Ο δρόμος Δίστρατο-Κεντρικό-Γέφυρα έχει μεγάλη κίνηση από αυτοκίνητα, εξυπηρετεί πάρα πολλούς αυτοκινητιστές, λόγω συντομίας με Άρτα-Γιάννινα και ενδιάμεσα. Είναι όμως πολύ επικίνδυνος και μη ασφαλής από τα τρία επικίνδυνα στεφάνια που διέρχεται (Φτέρη-Βαθύκαμπο, Βαθύκαμπο-Κρυονέρι και Κρυονέρι-Γέφυρα Κωνσταντέλου).

Λόγω του πλάτους του δρόμου η διασταύρωση μεγάλων αυτοκινήτων είναι δύσκολη και επικίνδυνη, κάποιος πρέπει να κάνει πίσω. Ο δρόμος δεν προστατεύεται από συρματοπλέγματα, τα στεφάνια έχουν μεγάλη κλίση 100/100 και τα σύρματα δεν μπορούν να κρατήσουν ογκόλιθους.

Συμφωνώ για τη συντήρηση και βελτιώσεις του δρόμου, διαφωνώ όμως ριζικά. Πρέπει να γίνει ένας καινούργιος δρόμος, αξιοπρεπής, ασφαλής

Δρόμος Κρυονέρι - Γέφυρα Τζαρή, ορατότητα μηδέν.

Απαραίτητο το κόψιμο της στροφής

συνέχεια στη σελ. 4

ΑΥΤΟΨΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΤΑ ΛΑΓΚΑΔΙΑ-ΦΤΕΡΗ

Χρήστος Χασιάκος

Δήμαρχος Κεντρικών Τζουμέρκων Άρτας
Έμπειρος & Αποτελεσματικός!

Τον περασμένο Αύγουστο βρέθηκα στο Άνω Αθαμάνιο όπου συνάντησα στην πλατεία του χωριού τον φίλο και συνάδελφό μου Βασίλη Τσίρκα και ήπιαμε ένα τσίπουρο. Μεταξύ των άλλων που συζητήσαμε του εξέφρασα την επιθυμία μου να κάνω μια προσθήκη οικίας στο πατρικό μου σπίτι στα Λαγκάδια, αλλά πολύ προβληματίζομαι, αφού στη ράχη που κατοικούμε στερούμαστε τα βασικά αγαθά της ύδρευσης και της πρόσβασης. Συγκεκριμένα:

α) κατά τους θερινούς μήνες που επισκεπτόμαστε τον οικισμό μας 10 περίπου σπίτια, μεταξύ των οποίων και το δικό μου, λόγω υψομέτρου δεν εξυπηρετούνται από την δημοτική ύδρευση.

β) ο οικισμός Λαγκαδίων «εν έτει» 2020 στερείται μιας στοιχειώδους και αξιοπρεπούς προσβασιμότητας αφού ο υφιστάμενος τσιμεντόδρομος Φτέρη-Λαγκάδια πλ. 3,00 μέτρων και για μήκος 900 μ. δεν επιτρέπει την διασταύρωση δύο αντιθέτως κινούμενων οχημάτων με αποτέλεσμα ιδίως κατά τους θερινούς μήνες οι ηλικιωμένοι συγχωριανοί μας να εγκαταλείπουν τα αυτοκίνητά τους στη μέση του δρόμου μη μπορώντας να κάνουν όπισθεν για τόσα μέτρα.

Ακούγοντας αυτά ο φίλος Βασ. Τσίρκας με ρωτάει: Γιατί δεν ενημερώνεις τον καινούριο Δήμαρχο Χρήστο Χασιάκο για τα προβλήματα; Είναι συνάδελφός μας έμπειρος και αποτελεσματικός. Χωρίς άλλο επικοινωνήσαμε άμεσα με τον Δήμαρχο, ο οποίος μας δέχθηκε στο γραφείο

του στο Δημαρχείο όπου του γνωστοποίησα τα χρονίζοντα προβλήματα που απασχολούν διαχρονικά τους συνοπίτες μου.

Με διαβεβαίωσε ότι τα αγαθά (νερό και δρόμος) είναι τα βασικότερα που δικαιούται κάθε κάτοικος και θα δώσει προτεραιότητα για την ικανοποίησή των.

Πράγματι δεν περάσαν 10 μέρες και ο Δήμαρχος Χρήστος Χασιάκος επισκέφθηκε το χωριό μας και μαζί με τον πρόεδρο της Τοπικής Κοινότητας Κώστα Γιώτη, τον πρόεδρο του Συλλόγου «ο Αραχθος» Χρήστο Αντωνίου και τον μόνιμο κάτοικο Λαγκαδίων Ανδρέα Αντωνίου, πραγματοποίησε αυτοψία και διεπίστωσε «ιδίους όμασι» τα δύο ως άνω χρονίζοντα προβλήματα. Ήδη όσον αφορά το (α) πρόβλημα της ύδρευσης ανέθεσε σε Μηχανολόγο-Ηλεκτρολόγο την σύνδεση με ΔΕΗ του υφιστάμενου πιεστικού για την προώθηση του νερού και την τροφοδότηση δεξαμενής που υπάρχει στην κορυφή της ράχης των Αντωνιάων μέχρις ότου κατασκευασθεί φρεάτιο διαχωρισμού και διοχετεύει με βαρύτητα πλέον το νερό στην παραπάνω δεξαμενή.

Για το (β) αίτημα της προσβασιμότητας, αφού διαπίστωσε και ο ίδιος, ότι πράγματι στον υφιστάμενο δρόμο Φτέρης-Λαγκαδίων και ιδίως στο αρχικό του τμήμα των 900 μέτρων δεν είναι εφικτή η διασταύρωση αντίθετων αυτοκινήτων όπως και το τμήμα προς Μητσέικα λίαν επικίνδυνο, υποσχέθηκε την άμεση χρηματοδότηση και ανάθεση για βελτίωση της προσβασιμότητας.

Ειλικρινά δεν είχαμε συνηθίσει μέχρι τώρα τέτοιες ανταπόκρισης και αποτελεσματικότητας από τη Δημοτική Αρχή, γι' αυτό αφενός ευχαριστούμε θερμά για την επίλυση της ύδρευσης και αφετέρου ευελπιστούμε και αναμένουμε την ταχεία επίλυση του προβλήματος της προσβασιμότητας.

Γιώργος Αντωνίου

«Ο ΑΡΑΧΘΟΣ»
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΤΑΣ

Ερατοσθένους 6, Κ. Ηλιούπολη 163 41
E-Mail: antoniouxr@tee.gr
Τηλ.: 210 9921292 - Fax: 2109961787

ΧΡΟΝΟΣ 43ος - Αρ. φύλλου 211
ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2020
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΑΡΤΑΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ:
Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Ι. Αντωνίου
Τηλ.: 210 9921292
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΥΛΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ Κ.Α.Π.
Ερατοσθένους 6, Κ. Ηλιούπολη 163 41
Email : antoniouxr@tee.gr
FAX : 210. 99.61.787
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Πρόεδρος: Χρήστος Ι. Αντωνίου
Τηλ.: 210 9921292
Αντιπρόεδρος: Βασίλης Αναστασόπουλος
Τηλ.: 697.47.65.865
Γεν. Γραμματέας: Γεώργιος Κ. Γιώτης
τηλ.: 693.24.26.893
Ταμίας: Βίκυ Αράπη-Καραγιάννη
τηλ.: 697.20.90.800
Ειδικός Γραμματέας: Νικόλαος Γεωργιογιάννης
τηλ.: 697.28.42.102
Δημόσιες Σχέσεις:
Μαρία Αράπη, τηλ.: 690.85.59.975
Τασούλα Ρακοπούλου, τηλ.: 697.22.82.573
Σελιδοποίηση-Εκτύπωση:
RED-T-POINT, τηλ.: 210-8656505
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΕΤΕ: GR73 0110 0860 0000 0866 0335 632
ALPHA: GR9001403610361002101066111
EUROBANK: GR95 0260 0190 0005 3010 1291
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: GR23 0172 1930 0051 9305 3897 607

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ
ΔΗΜΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΑΡΧΟΥ/ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ	2685 360217
ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΥ	
ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ-ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ	2685 360213
ΥΔΡΕΥΣΗ-ΟΔΟΠΟΪΑ	2685 360212
ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ	2685 360214
ΤΕΧΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	2685 360225
ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟ	2685 360217

ΒΟΥΡΓΑΡΕΛΙ	
ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ	26850 22221-3
ΕΛΤΑ&ΤΑΧ.ΤΑΜ/ΡΙΟ	26850 22216
ΟΤΕ	26850 22212
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ	26850 22288
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ	26850 22584, 22224, 22243
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ	26850 22615
ΥΠΟΘΗΚΟΦΥΛΑΚΕΙΟ & ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΕΙΟ	26850 22644, 6972 194054 26810 27348
ΚΤΕΛ ΑΡΤΑΣ	210-5133139
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΑΣ	26810 28030
RAFTING-VIA NATURA (ΓΕΦΥΡΑ ΠΛΑΚΑΣ)	26850 31200 6972 223574 6979 419773
ΙΕΡΕΑΣ ΧΩΡΙΟΥ	
ΜΑΝΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ	6946153141

ΚΑΦΕΝΕΙΑ & ΤΑΒΕΡΝΕΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ	
• ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ	
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ	6972 240257
• ΚΡΥΟΝΕΡΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	26850 71219
ΣΦΗΚΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ	26850 71965
• ΝΑΖΑΙΟΙ	
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	26850 71391
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ Χ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	26850 71247
• ΦΤΕΡΗ	
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	6934 292710

TAXI	
• ΚΥΨΕΛΗ	
ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	26850 71328, 6972756998
• ΡΟΔΑΥΓΗ	
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΩΝ/ΝΟΣ	26830 71385, 6944513727
ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ	6976756826
ΚΟΡΔΑΛΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	6974817606

ΙΠΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΓ.ΜΑΡΙΝΑΣ	
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΜΠΑΜΠΑΣ	6946 241007

ΜΥΛΟΣ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ	
ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΒΟΛΑΣ	6979 519620

Τιμή Φύλλου: 1.25 €

Ο πρακτικός γιατρός του χωριού

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΙΜΩΝΑ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑ

Δεν μου είναι ευχάριστο να λέω παινετικά λόγια για μένα και τους συγγενείς μου. Γι' αυτό και μέχρι σήμερα δεν έκανα καμιά κουβέντα ή αναφορά για τον πρακτικό γιατρό του χωριού που τύχαινε να 'ναι ο πατέρας μου. Μια ξεχωριστή προσωπικότητα που έμεινε στην ιστορία του χωριού μου αλλά και στην ευρύτερη περιοχή της Άρτας, ως ένας φιλόανθρωπος πατριώτης, απ' το Θεό σταλμένος! Αφορμή έλαβα, για να κάνω αυτή την παρέκκλιση, από ένα περιστατικό που μου 'τυχε πριν από δέκα και παραπάνω χρόνια σε μια επίσκεψή μου στο χωριό μαζί με τη συγγενική μου παρέα. Ανηφορίζοντας με το αυτοκίνητό μου απ' τον συνοικισμό Βαθυκάμπου προς τα Ναζαίικα, σταματήσαμε σ' ένα πλάτωμα στη θέση «Καραμάνου» που μικρά παιδιά παίζαμε τους «κλέφτες και αστυνόμους», προσέξαμε μια γριούλα να περιτοιείται μια κατσικούλα ταΐζοντάς την με χλωρό κλαρί. Την καλημερίσαμε φωναχτά λόγω και της απόστασης και πήραμε την απάντησή της:

- Καλημέρα παιδιά μου! Ο Θεός να σας έχει καλά! Τίνος είστε εσείς; Ρώτησε με απορία.

- Παιδιά του Γιώργου Μπαρτζώκα είμαστε!

Η γριούλα παράτησε την κατσικούλα, σήκωσε τα χέρια της στον ουρανό σαν να προσευχόταν και ακούσαμε τα καλοσυνάτα λόγια της.

- Τι πατέρα είχατε εσείς παιδιά μου! Πόσο κόσμο έσωσε ο άγιος αυτός άνθρωπος! Να 'ναι η ψυχούλα του ανασταυμένη! Είμαι η Χριστομιχάλαينا απ' τα Αντριά που μου 'σωσε τη ζωή.

- Κυρία μου, μας συγκινείτε με τα καλά σας λόγια και είναι για μας το μεγαλύτερο και το καλύτερο μνημόσυνο για τη μνήμη του πατέρα μας!

- Δεν ξεχνιέται ο άνθρωπος αυτός όσα χρόνια κι' αν περάσουν!

Πριν επιχειρήσω να σας περιγράψω κάποια απίστευτα περιστατικά σχετικά με τη δράση του «γιατρού» είναι απαραίτητο να σας περιγράψω, με συντομία, την κατάσταση που υπήρχε στα χωριά μας εκείνη την εποχή.

Το χωριό μας, το Κεντρικό (Νησίστα Π.Ε.) το αποτελούσαν εφτά συνοικισμοί με πενήντα ως εκατό οικογένειες ο κάθε συνοικισμός και συνολικά γύρω στα 1500 άτομα κάτοικοι.

Υπήρχαν τέσσερα-πέντε δημοτικά σχολεία που μαθήτευαν σ' αυτά γύρω στα πεντάκόσια παιδιά, δηλαδή γύρω στα εκατόν πενήντα με διακόσια παιδιά στο κάθε σχολείο.

Αν υπολογίσουμε και τα γύρω χωριά που οι κάτοικοί τους ζητούσαν τις υπηρεσίες του πρακτικού γιατρού πρέπει να ξεπερνούσαν σε πληθυσμό τις 3.000 κατοίκους. Μια ολόκληρη κοινωνία χωρίς γιατρούς, χωρίς κέντρα περίθαλψης, χωρίς φάρμακα, ενώ θέριζαν οι επιδημίες που πολλές φορές ήταν και θανατηφόρες.

Γι' αυτό και η θνησιμότητα ήταν μεγάλη που έφτανε σε υψηλά ποσοστά. Παράδειγμα η ίδια η οικογένειά μου που απ' τα δώδεκα παιδιά επέζησαν τα έξι. Και όλα πέθαναν σε βρεφική ηλικία.

Μια κοινωνία αποκομμένη απ' τα αστικά κέντρα χωρίς δρόμους και συγκοινωνίες. Μόνο με μουλάρια και γαϊδούρια γινόταν οι όποιες μεταφορές ασθενών στις πόλεις που είχαν κάποια υποτυπώδη υποδομή περίθαλψης.

Ολόκληρος ο πληθυσμός ήταν πάμφτωχος. Ξυπολησιά, πείνα, χωρίς κανένα έσοδο, χωρίς συντάξεις. Ό,τι παρήγαγαν απ' τις μι-

κρές ιδιοκτησίες ήταν για τις ανάγκες των ίδιων των νοικοκυριών τους, με μικρές ανταλλαγές προϊόντων μεταξύ τους. Μια κατάσταση απελπιστική και αβάσταχτη. Όσο για τον «γιατρό» πατέρα μου, είχε υπηρετήσει στο στρατό τρία χρόνια και κάτι μήνες στη μικρασιατική εκστρατεία του '22 ως λοχίας υγειονομικού του Στρατού και με κάποιες γνώσεις που απόκτησε κοντά στον αδελφό του γιατρό φυματιολόγο-παθολόγο έμαθε να κάνει ενέσεις κάθε μορφής, ενδοφλέβιες, υποδόριες, ενδομυϊκές, να περιτοιείται τραύματα και ακρωτηριασμένα άκρα και να αντιμετωπίζει διάφορες επιδημίες γρίπης, ηπατίτιδας και άλλες.

Ο πατέρας μου Πώργος Μπαρτζώκας με δυο απ' τα εγγόνια του

Όταν κατά τον πόλεμο του '40 επέστρεψε στο χωριό με την μέχρι τότε οικογένειά του για να ξεπεράσουν τον κίνδυνο του πολέμου και εγκαταστάθηκαν σ' αυτό, οι ιατρικές γνώσεις του αποδείχτηκαν απαραίτητες για όλους τους κατοίκους του χωριού αλλά και των γύρω χωριών όπως είπα παραπάνω.

Τα ιατρικά του εργαλεία ήταν σύριγγες με βελόνες, βαμβάκι, γάζες, δυο ζευγάρια κούπες (βεντούζες), ένα κλύσμα, θερμόμετρο και για οινόπνευμα αρκετό τσίπουρο (ρακί), που είχαν σχεδόν όλες οι οικογένειες από παραγωγή τους.

Οι εμπειρίες του απ' τον στρατό τον έκαναν τολμηρό, αποφασιστικό και τετραπέρατο στις διαγνώσεις του. Με την πρώτη επαφή με τους ασθενείς του καταλάβαινε από τι έπασχαν και τους έδινε κουράγιο ότι μέσα σε λίγα λεπτά θα τους έκανε «περδίκι» όπως έλεγε.

Του 'δειχναν εμπιστοσύνη και δεν τον άλλαζαν με κανέναν κανονικό γιατρό που περιόδευε καβάλα στ' άλογο, κανα δυο φορές τον χρόνο για τον εμβολιασμό των παιδιών.

Όταν ανακαλύφτηκε η πενικιλίνη, προς το τέλος του πολέμου, μια ανακάλυψη που έσωσε εκατομμύρια κόσμου από τις επιδημίες, κυκλοφόρησε στην αρχή σε ενέσιμη μορφή και οι θεραπείες γινόντουσαν με ενέσεις κάθε εξάωρο.

Γι' αυτό και όταν ο ασθενής βρισκόταν σε απομακρυσμένο συνοικισμό ή χωριό «ο γιατρός» ξενυχτούσε κοντά στον ασθενή για δυο-τρία μερόνυχτα μέχρι να τελειώσει η θεραπεία.

Διέκρινες μια αυτοθυσία στη συμπεριφορά του και μη νομίζετε ότι απέβλεπε σε κάποιο οικονομικό όφελος. Λίγα αυγά, κα-

νένα κιλό τραχανά, δυο-τρία κιλά (οκάδες τότε) καλαμπόκι και μια μπουκάλα ρακί, ήταν η συνήθισμένη αμοιβή του.

Είχε καταφέρει να προσφέρει ιατρικές υπηρεσίες όλων των ειδικοτήτων, ως παιδίατρος, ως γυναικολόγος, ως φυματιολόγος - παθολόγος, ως καρδιολόγος, μέχρι και ως χειρουργός! Σας περιγράφω, με συγκίνηση, μια απίστευτη ιστορία που την έμαθα κι' εγώ μετά από κάμποσα χρόνια! Εκεί στον οικισμό «Κούνιες» πίσω απ' το Κρουονέρι και κάτω απ' τη Ράμια, στα Κατσινέικα όπως τα 'λεγαν, μια οικογένεια έκοβε (θέριζε) τριφύλλι σ' ένα χωραφάκι τους.

Είχαν μαζί τους και ένα κοπάδι με έξι προβατίνες με το κριάρι τους, που το άφησαν να βοσκάει στην άκρη του χωραφιού. Εκεί στην άκρη του χωραφιού, στο πλάτωμα άφησαν και το μικρό βρέφος, το κοριτσάκι τους, φασκιωμένο και τυλιγμένο με μια κουβέρτα για να συνεχίσουν οι μεγάλοι τις αγροτικές δουλειές τους.

Κάποια στιγμή, το κριάρι πήρε φόρα και επιτέθηκε στο βρέφος με μανία! Με τα πρώτα χτυπήματα που κατάφερε στο βρέφος, το βρήκαν στο μέτωπο και του άνοιξαν το κούτελο προς τα πάνω... Μια κατάσταση απελπιστική που δεν φαινόταν να 'χει γιατρεία.

Κι' όμως με την παρέμβασή του ο πρακτικός γιατρός, του επανέφερε το κούτελο το καθάρισε καλά με ρακί, το έδεσε γερά με γάζες και το έραψε με τσιρότο. Του 'κανε και μερικές πενικιλίνες για την αντιβίωσή του.

Το κορίτσι αυτό, που σήμερα θα είναι γύρω στα 60, ζει, όπως μου είπαν, με ένα απλό σημάδι γύρω απ' το κούτελο!

Επιθυμία μου είναι όταν επισκεφτώ το χωριό μου να πάω να τη γνωρίσω. Θα είναι για μένα μια ιδιαίτερη στιγμή!

Γύρω απ' τη δραστηριότητα του «γιατρού» κυκλοφορούσαν διάφορες φήμες, μέχρι και ανέκδοτα που πολλές φορές ήταν και εύθυμα, αφού τα συνέδεαν με το τσίπουρο που το 'τσούζε για τα καλά ο γιατρός για την αντιμικροβιακή άμυνα, όπως δικαιολογούνταν τελευταία.

Παράλληλα με τις ενέσεις και τα φάρμακα, είχε ανακαλύψει διάφορα βότανα που τα έβραζε και τα χορηγούσε ως ρόφημα με καταπληκτικά αποτελέσματα.

Θυμάμαι ένα βότανο που φύτεωνε σε στεφανιά με μαλακό πετρώδες έδαφος, κάτι σαν το γνωστό φλισκούνη, που ήταν αποτελεσματικό για τις για τις αιμορραγίες των γυναικών στις εμμηνορροίες τους.

Αν θελήσει κανείς να περιγράψει χιλιάδες περιστατικά, ίσως χρειαζόταν ένα ολόκληρο βιβλίο. Εγώ κλείνοντας θα σας πω ότι δεν υπήρχε άνθρωπος, από παιδιά μέχρι και τους μεγάλους που να μη δέχτηκαν τις ιατρικές φροντίδες του πρακτικού γιατρού, του πατέρα μου.

Μέχρι και αυτούς που έφευγαν απ' τη ζωή τους ετοίμαζε για την τελευταία τους κατοικία με κίνδυνο και για την ίδια του τη ζωή.

Γι' αυτό έλεγαν οι χωριανοί πως ο άνθρωπος αυτός ήταν απ' το Θεό σταλμένος! Μπορώ λοιπόν να πω κι εγώ αιωνία του η μνήμη στον αξιομακάριστο αυτόν Άνθρωπο!

Ήπειρος και ξενιτιά

Η σημερινή θεώρηση

Ήπειρος! «Πόθοι κι αγάπες, όνειρα κι ελπίδες στο ηπειρώτικο λιακωτό από λούλουδα βαλμένες!» Χάθηκαν οι αλάνες. Και οι λάκκες όλες τούφωσαν. Μπάλα πουθενά. Μόνο στον πλαστικό χλοοτάπητα. Πότε; Το καλοκαίρι, όταν τα παιδιά πάνε στο χωριό!

Ο δρόμος δασώθηκε. Πάνε και τα αλογάκια, όλα τα μεταφορικά, τα γαϊδουράκια. Μόνο αυτοκίνητα. Όλες οι μάρκες...

Χάθηκε αυτός ο τρόπο ζωής που έδειχνε το ιδιαίτερο, το ιδανικό...

Κι όμως εμείς αντιστεκόμαστε...

Αντιστεκόμαστε και προσπαθούμε να ζήσουμε, εδώ στα αστικά κέντρα, τη ζωή στην πατρίδα μας.

Γράφει ο
Χρήστος Α.
Τούμπουρος

Εκεί, στην Ήπειρο...

Και αυτή η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ έχει κάτι το ιδιαίτερο, το αληθινό, το τωρινό, το ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ.

Αυτή είναι η ιστορική θεώρηση της Ηπείρου.

Ζωντανή - βιωματική και όχι κονσερβοποιημένη...

Αχολογούν οι ρεματιές και στα λουμάκια οι τζιτζικάδες συνεχίζουν το τραγούδι τους.

Και μεις εδώ στην πρωτεύουσα μονολογούμε:

«Να 'χα νερό απ' τον τόπο μου
και μήλο απ' τη μηλιά μου,
σταφύλι ροδοστάφυλο
απ' την κληματαριά μου».

Η αναζήτηση. Η ελπίδα! Όρος ζωής, προσδοκία και επιδίωξη για κάτι καλύτερο, ίσως και επιθυμητό, μπορεί να είναι ευχάριστο, ακόμη και ωφέλιμο. Η ελπίδα που όλοι μας την αναζητούμε, την επιδιώκουμε, αλλά τα πάντα σκεπάζει ο ύπνος του θανάτου, της σιγής και του πενθοφόρου ηλιοβασιλέματος που στο φως του και τα δέντρα προσωποποιούνται. «Γέρασαν τα δέντρα/στα ηλιοβασιλέματα./Οι άνθρωποι κοιμήθηκαν/ στους αστερισμούς του θανάτου./ Κι όσοι μείναμε/κοιτάμε να βρούμε/το ανέσπερο φως της ελπίδας». Κώστας Αναγνώστου

Και οι επιταγές πλέον έγιναν εμβάσματα και τα εμβάσματα αλληλόχρεοι λογαριασμοί και όλοι/ες περιμένουν, αγανακτούν και καταριούνται. Τα ίδια...

Χίλιες πίκρες καταπίνονται. Τα βάσανα της ξενιτιάς, μόνο κόμπος γίνονται...

Όμως

Όσο και αν θέλεις να αποκλείσεις το γονίδιο του Οδυσσέα στον Έλληνα, αυτό είναι κάτι που από μόνο του εμφανίζεται και υπερσχύει. Ο Έλληνας αγαπά το ταξίδι, όπως ο Γερμανός την μπύρα και ο Άγγλος το τσάι.

Το έχει μέσα του σαν ένα στοιχείο υπενθύμισης και επιβίωσης να αναζητά το νέο και το ξένο, να παρατηρεί και να αποτυπώνει, να γίνεται ξένος και να προσαρμόζεται, μετανάστης και πιο παλιά πρόσφυγας και γι' αυτό πονά η ψυχή του λίγο περισσότερο από κάθε άλλο Ευρωπαίο ή άλλο κάτοικο, γιατί γνωρίζει και αναγνωρίζει αυτή την οδύνη. Εξάλλου και η οδύνη είναι ελληνικής καταγωγής, όπως και το φιλότιμο όπως και η πατρίδα.

Όπως όμως και η διχόνοια, η άγνοια και ο σπαραγμός. Ο Έλληνας ταξίδευε και ταξιδεύει μέσα στους αιώνες με μια καθαρότητα του βλέμματος και του πνεύματος και γι' αυτό δημιούργησε και δημιουργεί.

Ίσως λίγο πιο δειλά σήμερα, όμως θα τον βρει τον βηματισμό του και πάλι.

Και ακολουθεί η ξενιτιά και τα πάθη της....

ΔΙΟΡΘΩΣΗ-ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ

Ο Ευάγγελος Μπαλαούρας
με τη σύζυγό του Ελένη.
Αναμεσά τους ο αείμνηστος
Ιωάννης Σταύρου (ιεροψάλτης).

Η στήλη της υγείας

Επιβάλλεται να γίνουν όλοι οι εμβολιασμοί που εκκρεμούν πριν έρδει ο χειμώνας

Πολύ ενθαρρυντικά είναι τα αποτελέσματα από τα πειράματα στο εμβόλιο της Οξφόρδης, που μπαίνει στην τελευταία φάση των δοκιμών και στη συνέχεια θα δοθεί η άδεια για την κυκλοφορία του.

Ήδη το Ηνωμένο Βασίλειο παρήγγειλε 100 εκατομμύρια δόσεις του εμβολίου στην AstraZeneca, τη Βρετανική φαρμακευτική εταιρεία που συνεργάζεται με το Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και θα παρασκευάσει το εμβόλιο.

Θα χρειασθεί όμως ακόμα **αρκετός χρόνος για να απαλλαγούμε από τον** κορωνοϊό. Αρκετοί μήνες θα περάσουν μέχρι να γίνει ένας παγκόσμιος μαζικός εμβολιασμός, **να εμβολιαστεί τουλάχιστον το 70%** του πληθυσμού της γης και να γίνει έτσι η λεγόμενη **συλλογική ανοσία ή ανοσία της αγέλης, που θα μας απαλλάξει από τον Covid 19.**

Επιβάλλεται λοιπόν τώρα, αυτή την περίοδο που η μετάδοση του Covid 19 είναι αρκετά χαμηλή, **να σπεύσουν οι γονείς και να κάνουν τους εκκρεμείς εμβολιασμούς.** Πρέπει τώρα πριν εμφανιστεί το πιθανό 2^ο κύμα της πανδημίας του κορωνοϊού.

Θα ήταν μεγάλος εφιάλτης το σενάριο να βιώσουμε για παράδειγμα τον χειμώνα μια **νέα επιδημία της Ιλαράς, η μια επιδημία του κοκίτη,** μαζί με την πανδημία του **Covid 19.**

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Επιτροπής Εμβολιασμών στην περίοδο της καραντίνας είχαμε μείωση των εμβολιασμών σε **ποσοστό 55%** στα παιδιά **κάτω των 2 ετών** και κατά **70%** στα παιδιά **μεγαλύτερα των 2 ετών.**

Αυτό οφείλεται σε δυο λόγους:

A. Τα περιοριστικά μέτρα της περιόδου, η **γνωστή σε όλους μας καραντίνα!**

B. Ο φόβος των γονέων για τις **συνθήκες ασφάλειας** που θα υπήρχαν στα ιατρεία κατά την προσέλευση των παιδιών για να εμβολιαστούν.

Ως αποτέλεσμα αυτής της μείωσης των εμβολιασμών είχαμε μερικά περιστατικά εμφάνισης του **κοκκύτη** σε βρεφάκια, που **νοσηλεύτηκαν στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας (ΜΕΘ),** στο νοσοκομείο Παίδων της Αθήνας και κινδύνεψαν να χάσουν τη ζωή τους.

Με την άρση της **καραντίνας, καθώς και με την μείωση των κρουσμάτων οι γονείς άρχισαν** να κάνουν τους εκκρεμείς εμβολιασμούς. Αυτοί όμως **ήταν** λιγότεροι από τους μισούς!

Υπάρχει λοιπόν ο κίνδυνος να εμφανιστούν ξανά νοσήματα όπως ο **κοκίτης, η ιλαρά, η μηνιγγίτιδα, η ηπατίτιδα ο πνευμονιόκοκκος,** διότι θα δημιουργηθούν **κενά στην ασπίδα ανοσίας** που δημιουργούν οι εμβολιασμοί στην κοινότητα, τη λεγόμενη **συλλογική ανοσία ή ανοσία της αγέλης.**

Μια ασπίδα που **προστατεύει ακόμα και αυτούς τους ελάχιστους** που δεν είναι εμβολιασμένοι.

Υπάρχει δηλαδή ο κίνδυνος να συμβεί κάτι ανάλογο με αυτό που συνέβη πριν **από 2 χρόνια με την εμφάνιση της ιλαράς!**

Διότι **μειώθηκε η εμβολιαστική κάλυψη** του πληθυσμού κατά της ιλαράς κάτω από το **70%,** και ξέσπασε η επιδημία στην Ευρώπη αλλά και στη χώρα μας.

Είχαμε δε στη χώρα μας **6 νεκρούς** από την ιλαρά, που **αν είχαν εμβολιαστεί σήμερα θα ζούσαν! Ευτυχώς όμως που η ανοσία** για την ιλαρά **επανήλθε** ξανά με τον **τακτικό εμβολιασμό κατά της ιλαράς** σε όλους όσους ήταν ανεμβολίαστοι, και έτσι **σταμάτησαν τα κρούσματα της ιλαράς.**

Να κάνω εδώ μια παρένθεση και να πω πως η κύρια αιτία για την εμφάνιση της ιλαράς ήταν η προπαγάνδα του αντιεμβολιαστικού κινήματος, πως δήθεν το εμβόλιο της ιλαράς προκαλεί αυτισμό. Αυτή η θεωρεία ήταν ένας μύθος! **Αυτισμό δεν προκαλεί η ίδια η νόσος της ιλαράς,** πώς είναι δυνατόν να τον προκαλεί το εμβόλιο; Ο αυτισμός είναι συγγενές νόσημα, **το παιδί δηλαδή γεννιέται αυτιστικό,** δεν γίνεται!

Όλες οι επιστημονικές μελέτες έδειξαν ότι **δεν έχει καμία σχέση το εμβόλιο της ιλαράς με τον αυτισμό.**

Το 2015 σημειώθηκαν 134.000 θάνατοι από την ιλαρά σε όλο τον κόσμο.

Όλοι αυτοί οι θάνατοι θα είχαν προληφθεί, εάν όλοι αυτοί είχαν εμβολιαστεί με το πολύ καλό εμβόλιο που υπάρχει .

Τα εμβόλια θα έλεγα πως είναι ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα της ιατρικής!

Και για να γίνει κατανοητό πόσο ωφέλησαν την ανθρωπότητα θα αναφερθώ σε ένα παράδειγμα:

Κατά τη διάρκεια του περασμένου αιώνα υπολογίζεται ότι η ευλογία προκάλεσε **350 εκατομμύρια θανάτους.**

Σκότωσε δηλαδή περισσότερους από όσους σκοτώθηκαν στους **2 παγκόσμιους πολέμους!**

Μετά όμως από τα επιτυχημένα προγράμματα εμβολιασμού που έγιναν σε όλο τον κόσμο, η ευλογία σήμερα είναι η μοναδική νόσος του ανθρώπου που έχει εξαλειφθεί πλήρως.

Το 1980 ο Π.Ο.Υ **ανακοίνωσε την εξάλειψη της ευλογιάς,** και γι αυτό σήμερα δεν κάνουμε πλέον το εμβόλιο κατά της ευλογιάς!

Είναι λοιπόν πολύ άδικο να κατηγορούν τα εμβόλια και είναι πολύ κακό να **πετροβολούν,** ας μου επιτραπεί η έκφραση τα εμβόλια.

Να κατηγορούν αυτό που όλος ο κόσμος περιμένει τώρα για να σωθεί από την Covid 19!

Τελειώνοντας θα ήθελα να τονίσω πως πρέπει να γίνονται όλοι οι εμβολιασμοί γιατί **προστατεύονται όχι μόνο αυτοί που τους κάνουν αλλά και οι ευάλωτες ομάδες** των ατόμων που για διάφορους λόγους δεν μπορούν να εμβολιαστούν, π.χ. καρκινοπαθείς, ανοσοκατεσταλμένα άτομα κ.λπ.

Αντώνης Κοντός

Παιδίατρος

Εκπρόσωπος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας

Ελευθεροεπαγγελματιών Παιδιάτρων

Νέοι φοιτητές

❖ **Μαρία-Εβελίνα
Δημητρίου Φακίτσα,**
2η στο Οικονομικό
Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

❖ **Ευαγγελία Νικολάου
Τατσή,** (2ο έτος)
παιδαγωγικό τμήμα
νηπιαγωγών Ιωαννίνων

❖ **Κατερίνα-Λήδα
Βασιλείου Μήτσου**
Ιατρική Σχολή Λάρισας [6η]

❖ **Γιώργος Παναγιώτη
Καλλιμογιάννη -
Τζούλιας Αντωνίου,**
Σχολή τοπογράφων
μηχανικών Θεσσαλονίκης

❖ **Μαρίνα Νικολάου
Γεωργιάννη**
Πανεπιστήμιο Πάτρας -
Σχολή πολιτικών
μηχανικών (2ο έτος)

Συγχαρητήρια
και καλές σπουδές!

Φίλε αναγνώστη
μην ξεχνάς τη
συνδρομή σου!
Είναι η δύναμή μας
για τη συνέχιση
της έκδοσης της
εφημερίδας μας.

Ανισόπεδος κόμβος Αμμοτόπου

συνέχεια από τη σελ.1

Τα κυκλοφοριακά προβλήματα επιτείνονται καθώς μέχρι σήμερα όλα τα οχήματα είναι υποχρεωμένα να διέρχονται μέσα από το χωριό του Αμμότοπου για να φτάσουν στην Ιόνια οδό ή αντίστροφα για να διαβούν προς τα Τζουμέρκα μέσω της Ιόνιας.

Όπως προκύπτει από παλιότερες ενημερωτικές συναντήσεις της Ομοσπονδίας Τζουμερκιωτών με τον συμπατριώτη μας τοπογράφο - μηχανικό κ. Γεώργιο Αντωνίου στα γραφεία της «ΠΛΑ-ΝΗΤΙΚΗΣ Α.Ε.», η εν λόγω εταιρεία:

α) έχει καταθέσει σχετική πρόταση-τεχνική έκθεση, συνοδευόμενη από τον απαιτούμενο προϋπολογισμό δαπάνης της μελέτης και του έργου «μετατροπής του ημικόμβου της Ιόνιας οδού σε πλήρη ανισόπεδο κόμβο» προς την Περιφέρεια Ηπείρου τον Μάρτιο του 2018.

β) έχει λάβει από την Δ/ση Τεχνικών Έργων της Περιφέρειας Ηπείρου έγκριση παροχής υπηρεσιών με αντικείμενο «Εργασίες υπαίθρου και γραφείου αποτύπωσης παράκαμψης Αμμοτόπου» από τον Δεκέμβριο του 2017.

Συμπερασματικά απαιτείται μεταξύ των άλλων: η έγκριση και χρηματοδότηση των μελετών, του προϋπολογισμού και τέλος η προκήρυξη των δύο έργων.

Για να δοθεί λοιπόν οριστική λύση στα δύο μείζονος σημασίας οδικά προβλήματα της περιοχής ζητάμε από την Περιφέρεια Ηπείρου να προχωρήσει μεθοδικά σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες, ώστε στο συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα α) να μετατραπεί ο ημικόμβος στον Αμμότοπο σε πλήρη ανισόπεδο κόμβο της Ιόνιας οδού και β) η παρέμβαση αυτή να συνοδεύεται από τη δημιουργία της παράκαμψης του Αμμοτόπου.

Τα παραπάνω έργα αποτελούν δίκαιο και διαχρονικό αίτημα όλων των κατοίκων των χωριών των Τζουμέρκων και θα συμβάλουν στην τουριστική ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής.

Αναδημοσίευση από την εφημερίδα *ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ*

ΝΕΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΦΛΩΡΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΑΘΑΜΑΝΙΟ - ΣΑΡΑΝΤΑΠΟΡΟΣ - ΑΝΕΜΟΡΡΑΧΗ - ΚΕΝΤΡΙΚΟ - ΓΕΦΥΡΑ ΤΖΑΡΗ

συνέχεια από τη σελ.1

και ακίνδυνος. Είμαστε και εμείς Έλληνες φορολογούμενοι, ημιορεινοί του Δήμου και δικαιούμαστε κάτι καλύτερο. Ευτυχώς που δεν θρηνήσαμε θύματα από τροχαία.

Ενθυμούμαι καλώς, παρά τα 96 χρόνια μου, ένα αίτημα των κατοίκων του Κάτω Αθαμανίου και της Ανεμορράχης για δρόμο στα χρόνια που ήμουν μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Αθαμανίας, μεταξύ των δύο κοινοτήτων και δεν έγινε.

Με αφορμή αυτό το αίτημα, την υπάρχουσα σήμερα κατάσταση του δρόμου Δίστρατο-Κεντρικό-Γέφυρα και ότι από παιδί και ως πρόεδρος της Κοινότητας, γνωρίζω πολύ καλά όλους τους δρόμους και μεταξύ των οικισμών, *ΝΑ ΚΑΝΩ ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ*, την οποία να αξιολογήσουν οι κυβερνώντες.

Καινούργιος δρόμος και συντήρηση των παλαιών, που να αρχίζει από το Κάτω Αθαμάνιο, γέφυρα, στον Σαραντάπορο ποταμό, Ανεμορράχη, Λαγκάδια με Μπομπολέικα, να κατέβει στα Καλιακατσέικα Βαθυκάμπου και όλο αριστερά, οικία Αλέξη Λάμπρη, Άγιος Σπυρίδων Κρουνερίου και με δυο τρεις παραλλαγές να κατέβει γέφυρα Κωνσταντέλου-Τζαρή.

Φυσικά και λόγω κορονοϊού, δεν επιτρέπουν τα οικονομικά αλλά το ξεκίνημα του δρόμου, εάν εγκριθεί η πρότασή μου από τον δήμο, είναι εύκολη μιας και έχουμε δωρεάν μελέτη, το πιστεύω απόλυτα από τον κ. Αντωνίου. Είναι απαίτηση όλων των κάτω κοινοτήτων αλλά ο δρόμος αυτός θα εξυπηρετεί πάρα πολλούς ακόμη και από Άνω Καλεντίνη.

Εν αναμονή του αποτελέσματος

Α. Φλώρος

Ειδήσεις της περιοχής μας

Για το ΚΤΕΛ Άρτας

Εμείς εδώ θέλουμε γραμμή συγκοινωνίας από τη Γέφυρα Τζαρή Γραμμή Καλεντίνη – Ανεμορράχη – Επιστροφή – Δίστρατο – Τραπεζάκι – Φτέρη – Ναζαΐους – Καλλονή. Από το δρόμο 20 επιστροφή Ναζαΐους – Αντριά – Βαθύκαμπο – Κρουνέρι – Κούνιες – Καπνά Σκούπας – Άρτα.

Για τον δήμο Κεντρικών Τζουμέρκων

Θέμα συγκοινωνίας Έχουν η Καλεντίνη, η Ανεμορράχη, η Καλλονή, οι Ναζαίοι, τα Αντριά, το Δίστρατο, η Φτέρη, ο Βαθύκαμπος, το Κρουνέρι, οι Κούνιες και τα Καπνά Σκούπας.

Φάρμακα και άλλα Όλοι αυτοί που ανήκουν στον δήμο μας θέλουν να γράφουν τα φάρμακά τους στο Κέντρο Υγείας δωρεάν, να πληρώσουν τα νερά τους και άλλα πολλά για τις ανάγκες σε ολόκληρη την περιοχή μας.

Αντώνης Μάνος

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΑΡΑΧΘΟΣ

Στη μνήμη των πατριωτών μας που έφυγαν από κοντά μας **Παναγιώτη (Νότη) Κίτσου και Αποστόλη Μπόμπολη.**

Παναγιώτης (Νότης) Κίτσος

Αποστόλης Μπόμπολης

Παναίικα 14/8/1986, Λαγκάδια-Βαθύκαμπος

Αναμνήσεις από μια πολύ όμορφη περίοδο.

Μικροί μεγάλοι και... μεγαλύτεροι συμμετέχουν στο παιχνίδι και στη χαρά.

Σε μια εποχή που η επικοινωνία δεν ήταν και τόσο εύκολη, αυτοί οι αγώνες έδιναν την ευκαιρία γνωριμίας μεταξύ των τότε νεαρών του χωριού μας.

Πάθη, έρωτες και... οικογένειες ξεκίνησαν μέσα από αυτούς.

ΛΑΓΚΑΔΙΑ

ΟΡΘΙΟΙ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΣΠΥΡΟΣ ΔΗΜ.ΣΠΥΡΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΝΙΚΟΣ ΧΑΡ. ΓΕΩΡΓΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΑΤΣΗΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΓΕΩΡΓ. ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ

Σ.Σ. Είχαν παίξει και άλλοι αλλά δεν πρόλαβαν το φακό!!!

ΒΑΘΥΚΑΜΠΟΣ

ΟΡΘΙΟΙ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΒΑΣΙΛΗΣ (ΑΚΗΣ) ΜΗΤΣΟΣ, ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΜΠΟΜΠΟΛΗΣ, ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΙΤΣΟΣ, ΝΟΤΗΣ ΚΙΤΣΟΣ

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΝΤΕΝΗΣ ΒΑΣ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΙ ΝΙΚΟΣ ΘΕΟΦ. ΓΕΩΡΓΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΣ. Αναλυτικό ρεπορτάζ από τον αγώνα, στο επόμενο φύλλο λόγω έλλειψης χώρου στο σημερινό.

Βασιλική Καλλιμογιάννη

Συγχαρητήρια στη νεαρή αθλήτρια και πρωταθλήτρια κόσμου

Στο πανελλήνιο πρωτάθλημα στην Λάρισα κατηγορία Κ18 σε αγώνα 2000 μέτρων με φυσικά εμπόδια κατέκτησε την πρώτη θέση που την κατατάσσει στην 8η θέση παγκοσμίως στην κατηγορία της για τη φετινή χρονιά.

Αυτή ήταν η καλύτερη της επίδοση φέτος!

Ο Ανδρέας Μπαρτζώκας και η μεγάλη απόδραση των 27

Η μεγάλη απόδραση 27 κομμουνιστών από τη φυλακή των Βούρλων στις 17 Ιουλίου 1955 θυμίζει σενάριο ταινίας του Χόλιγουντ. Ο πρωτεργάτης του εγχειρήματος, Ανδρέας Μπαρτζώκας, ήταν πατέρας του διακεκριμένου προπονητή του μπάσκετ.

Ο Ανδρέας Μπαρτζώκας υπήρξε έντιμος και ακάματος αγωνιστής της Αριστεράς. Ο Ανδρέας Μπαρτζώκας ήταν επίσης πατέρας του εξαιρετου προπονητή μπάσκετ που κατέκτησε ευρωπαϊκό τίτλο με τον Ολυμπιακό.

Τέλος, ο Ανδρέας Μπαρτζώκας πρωταγωνίστησε σε μία κινηματογραφική απόδραση, που ομοιά της συναντά κανείς μόνο στις ταινίες του Χόλιγουντ. Ακόμα και εκεί, θα έλεγαν τον σεναριογράφο υπερβολικό και ονειροπαρμένο.

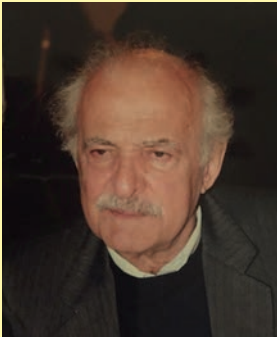
Η συνοικία των Βούρλων, στη Δραπετσώνα, ήταν μία Τρούμπα πριν την Τρούμπα. Όταν οι διαμαρτυρίες των περιοίκων έγιναν καταιγίδα, η δικτατορία του Μεταξά αποφάσισε να απομακρύνει τα πορνεία και να ιδρύσει στην ίδια τοποθεσία κάτι πολύ χειρότερο: μία φριχτή φυλακή υψίστης ασφαλείας, όχι τόσο για ποινικούς, όσο για πολιτικούς κρατούμενους.

Το κελί 13

Στις 17 Ιουλίου του 1955, φάνηκε φως στην άλλη άκρη του τούνελ. Όλα ήταν έτοιμα για τη μεγάλη απόδραση των 27 υπόδικων κομμουνιστών, που αντιμετώπιζαν τη θανατική ποινή βάσει του νόμου 375 της εποχής. Ήταν, λέει, «κατάσκοποι της Σοβιετικής Ένωσης». Το επίσημο ΚΚΕ απαγόρευε τις αποδράσεις, αφού προτιμούσε τους νεκρούς μάρτυρες από τους ζωντανούς ήρωες. Η σήραγγα ξεκινούσε από το κελί 13, κάτω από το κρεβάτι ενός 30χρονου κρατουμένου, που άκουγε στο όνομα Ανδρέας Μπαρτζώκας.

«Αρχίσαμε να ανοίγουμε τη σήραγγα με ένα μικρό κοπιδάκι, ένα καλέμι μικρό και μια βαριοπούλα που μπορούσε να δικαιολογήσει ο Γιώργος Χατζηπέτρος που ήταν ο υδραυλικός μας. Πρώτα σκάψαμε προς τα κάτω. Δυόμισι μέτρα. Μετά πήραμε την ευθεία. Δέκα οκτώ μέτρα μέχρι να βγούμε στα αποδυτήρια».

Τα αποδυτήρια, στα οποία αναφέρεται η διήγηση του Ανδρέα Μπαρτζώκα (από παλαιότερο «Ρεπορτάζ Χωρίς Σύνορα»), ανήκαν στο εργοστάσιο λουλακιού που βρισκόταν απέναντι από τη φυλακή. Κάποιες φίλες των κρατουμένων ανέλαβαν την κατόπτευση του χώρου. Το τολμηρό ...Prison

Break των 27 προέβλεπε αποπεράτωσης το δωμάτιο όπου οι εργάτες της φάμπρικας άλλαξαν και άφηναν τα ρούχα τους. Η σήραγγα είχε ύψος σχεδόν 2 μέτρα η είσοδός της κρυβόταν κάτω από μία βαριά τσιμεντένια πλάκα.

«Όταν σκάβαμε ήταν επικίνδυνα. Αποπνικτικά. Είχαμε και κατολισθήσεις από τα πλάγια. Το χώμα και τις πέτρες τις θγάζαμε πάνω στο κελί. Τα χωρίζαμε και κάναμε επεξεργασία. Τα βάζαμε μέσα σε σακούλες, κάλτσες και σε ντόνια και τα μεταφέραμε σε αποχωρητήρια εκεί τα διάλυαμε με νερό για να φύγουν»

Με ένα κοπίδι, ένα καλέμι και μια βαριοπούλα. Και με άκρα μυστικότητα. «Φιλική εταιρία», ήταν η κωδική ονομασία της ομάδας. Ένα σύστημα από δύο καθρεφτάκια ξυρίσματος βοηθούσε ώστε να γίνονται αντιληπτές οι κινήσεις του δεσμοφύλακα.

«Κλειστήκαμε στον εαυτό μας και δεν μιλούσαμε με κανέναν, ούτε μέσα ούτε απ' έξω», εξιστόρησε ο Μπαρτζώκας. Τις ώρες των εργασιών, όσοι κρατούμενοι δεν είχαν βάρδια έπαιζαν βόλεϊ έξω από το κελί και άκουγαν μουσική στη διαπασών από ένα ραδιόφωνο, για να μην ακούγεται ο θόρυβος από το σκάψιμο. «Είχαμε και δύο ψευτομαστούρους, που δήθεν έκαναν εργασίες».

Η δουλειά κράτησε τέσσερις μήνες και ολοκληρώθηκε μια καλοκαιρινή Κυριακή, σαν σήμερα. Ο Αλέκος Παπούλιας, που έφερε το παρατσούκλι «δήμαρχος», ανέλαβε να απασχολήσει τον φύλακα.

«Ήταν κουστουμαρισμένοι και έλεγε διάφορα παραμύδια ότι περίμενε επισκεπτήριο την κόρη του. Του έλεγε και ιστορίες από το αλβανικό μέτωπο και κάτι σόκιν και ο φύλακας ήταν απορροφημένος. Εμείς οι άλλοι προχωρούσαμε. Κάθε ένας έμπαινε στο κελί. Φόραγε τα καλά του. Πάνω από τα παπούτσια κάλτσες, πάνω από τα ρούχα πιτζάμες και στο κεφάλι σαρί και μαντίλι γιατί θα

μπάيناμε μέσα στα χώματα. Μπαίναμε καθ' ομάδες, τέσσερις - τέσσερις ή πέντε - πέντε. Όταν μια ομάδα έφτανε στο τέλος, τραβούσε το σκοινί. Ήταν το σύνθημα. Ξεκινούσε η επόμενη ομάδα. Αγωνία είχαμε. Περίεργα συναισθήματα. Αλλά είχαμε προετοιμαστεί. Ήμασταν έτοιμοι να αντιμετωπίσουμε διάφορες δυσκολίες. Υπήρχε περίπτωση να μας σκοτώσουν αν μας έπιαναν. Θα είχαν κάθε δικαίωμα. Φτάνοντας στα αποδυτήρια, πετάγαμε τα από πάνω και μέναμε με τα καλά μας. Ψευτοχτενιζόμασταν και βγαίναμε. Προχωρούσαμε στην Κανελλοπούλου. Εγώ με τον Βαρδή Βαρδινογιάννη πήραμε ταξί, μετά δεύτερο και πήγαμε στην πόλη. Είχαμε φροντίσει όλοι να πάρμε σε ένα σπίτι να κρυφτούμε προσωρινά. Ήδη στις πέντε άρχισαν να παίζουν όλα τα ραδιόφωνα: «Σήμερα την μεσημβριάν... επικίνδυνοι κομμουνιστές» και άρχιζαν με το δικό μου όνομα. Μπαρτζώκας ύψος 1,84, μαλλιά καστανά, μάτια.... Σε έξι μέρες μας επικηρύξανε. Εμείς βρήκαμε καταφύγιο σε μία μονοκατοικιούλα και κρυφτήκαμε μέσα στο πηγάδι. Μας φέρανε λίγο φαί και εφημερίδες για να διαβάσουμε».

Η είδηση προκάλεσε σάλο στην κοινή γνώμη και έμεινε για πολλούς μήνες στα πρωτοσέλιδα. Οι 27 τολμηροί επικηρύχθηκαν για μεγάλα ποσά και ο Σταύρος Σιδέρης συνελήφθη την τρίτη μέρα και ξυλοκοπήθηκε ανελέητα. Κάποιοι, όπως ο Λεωνίδας Τζεφρώνης και ο Σταύρος Καρράς, φυγαδεύτηκαν στο εξωτερικό. Ένας δολοφονήθηκε στα σύνορα, ενώ γύρω στους 15 έπεσαν στα χέρια της Αστυνομίας, της Χωροφυλακής ή της ΚΥΠ. Ο Μπαρτζώκας πιάστηκε 6-7 μήνες αργότερα: «Είχα ήδη αναπτύξει πολιτική δραστηριότητα στην παρανομία».

Ο σεβάσμιος Ανδρέας Μπαρτζώκας, πατέρας του μικρού Γιώργου, απεβίωσε στις 3 Δεκεμβρίου 2015, σε ηλικία 90 ετών. Φυλακίστηκε και στην Κέρκυρα, ενώ υπήρξε εξόριστος στη Γυάρο και στη Λέρο την περίοδο της χούντας.

Πηγή: Documento, 20/07/2017

κ. ΠΡΟΕΔΡΕ
ΣΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΘΕΡΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΥ ΜΟΥ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΣ.
ΟΜΟΛΟΓΩ ΟΤΙ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ.
ΜΑΚΑΡΙ ΝΑ ΤΗΝ ΚΡΑΤΗΣΕΤΕ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΖΗΛΕΥΤΟ ΕΠΙΠΕΔΟ.
ΤΟΝ ΑΝΤ/ΔΡΟ ΣΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΑΣΙΛΗ, ΤΟΝ ΒΡΗΚΑ ΣΤΗΝ ΦΤΕΡΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ.
ΜΕ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΗ
ΝΤΙΝΟΣ ΖΙΑΝΙΚΑΣ

Ο παραγκωνισμός των αξιών και ικανών και οι επιθέσεις εναντίον τους είναι κάτι που συνέβαινε πάντοτε και συμβαίνει καθημερινά. Οι άξιοι και ικανοί δέχονται έναν συνεχή πόλεμο εκ μέρους των ανεπαρκών, από φθόνο ή ανασφάλεια. Δεν προέκυψαν τυχαία κάποιες φράσεις, όπως ότι «πετροβολούν τα δένδρα που έχουν καρπό» ή «κόβουν τα κεφάλια που ξεχωρίζουν» ή «κονταίνουν όσους ψηλώνουν». Μια τέτοια χαρακτηριστική περίπτωση αφηγείται ο Ηρόδοτος στο Βιβλίο Ε' (92ζ.2).

Ο **Περίαςνδρος**, ένας από τους Επτά Σοφούς της αρχαίας Ελλάδας, ήταν επίσης και τύραν-

«Κολούειν τους υπερέχοντα»

νος της Κόρινθου, διαδεχθείς τον πατέρα του Κύψελο, ο οποίος, μετά από τριάντα χρόνια τυραννίας, είχε αφήσει φήμη σκληρού και αιμοβόρου, ή όπως ακριβώς αναφέρει ο **Ηρόδοτος** «πολλούς μὲν Κορινθίων ἐδίωξε, πολλούς δὲ χρημάτων ἀπεστέρησε, πολλῶ δὲ τι πλείστους τῆς ψυχῆς».

Ο **Περίαςνδρος** ήταν περιώνυμος για τη μεγαλοπραγμοσύνη και σοφία του αλλά επίσης και για την κακουργία του. Αρχικά κυβέρνησε με σύνεση και ηπιότητα («κατ' ἀρχάς μὲν ἦν ἡπιώτερος τοῦ πατρός»). Συνήθιζε μάλιστα να λέει ότι «όποιοι θέλουν να κυβερνούν με ασφάλεια, πρέπει να φρουρούνται από την αγάπη του λαού, όχι από όπλα», ενώ θεωρούσε τη δημοκρατία καλύτερη από την τυραννία. Ωστόσο, σε όσους τον ρωτούσαν γιατί λοιπόν κυβερνά ως τύραννος και όχι δημοκρατικά, απαντούσε με αφοπλιστικά κυνικό τρόπο: «Επειδή, είτε θεληματικά αφήσω την εξουσία, είτε με τη βία, είναι επικίνδυνο».

Στην εξέλιξη της εξουσίας του ο Περίαςνδρος κυβέρνησε με σκληρότητα. Ο Ηρόδοτος μάλιστα αναφέρει ότι κατέστη πολύ πιο αιμοβόρος («μυαιφώνωτερος») από τον πατέρα του. Την αλλαγή αυτή στη συμπεριφορά του Περίαςνδρου μας την εξηγεί ο **Ηρόδοτος**, παραθέτοντας το ακόλουθο περιστατικό: Έστειλε ο **Περίαςνδρος** άνθρωπό του στον τύραννο της Μιλήτου **Θρασύβουλο**, με τον οποίο είχε αποκτήσει φιλικές σχέσεις, και ρωτούσε να μάθει με ποιο τρόπο θα εξασφάλιζε

μεγαλύτερη σταθερότητα στο καθεστώς του και θα κυβερνούσε όσο γίνεται καλύτερα την πόλη. Ο Θρασύβουλος πήρε τον απεσταλμένο του Περίαςνδρου έξω από την πόλη, και ενώ διέσχιζε τα μεστωμένα στάχια, μόλις έβλεπε κάποιο στάχυ να υψώνεται πάνω από τα άλλα, το τσάκιζε και το έριχνε καταγής («έκόλουε αἰεὶ ὅκως τινὰ ἴδοι τῶν ἀσταχύνων ὑπερέχοντα, κολούων δὲ ἔρριπτε...»). Στο τέλος με τον τρόπο αυτό τα πιο καμαρωτά και τα πιο ψηλά στάχια τα ρήμαξε.

Επιστρέφοντας στην Κόρινθο ο απεσταλμένος, ανέφερε στον Περίαςνδρο πως συμβουλή καμιά δεν του έδωσε ο Θρασύβουλος, ένας άνθρωπος με σαλεμένο μυαλό, που **ρήμαξε την ίδια τη σοδειά του**, και του διηγήθηκε τα καμώματα του Θρασύβουλου. Αλλά ο Περίαςνδρος κατάλαβε το νόημα του μηνύματος του, ότι δηλαδή τον συμβούλευε να σκοτώνει τους πολίτες που ξεχωρίζουν απ' τους άλλους («τούς ὑπερέχους τῶν ἀστών φονεύειν»), επειδή αυτοί είναι οι πιο επικίνδυνοι για την εξουσία του.

Φαίνεται ότι στους αιώνες που πέρασαν η συμβουλή του Θρασύβουλου και οι πρακτικές του Περίαςνδρου εξακολουθούν να εφαρμόζονται. Μπορεί σήμερα να μη φονεύουν αλλά σίγουρα **«κόβουν» τα κεφάλια όσων ξεχωρίζουν**. Διαστρεβλώνοντας μάλιστα την δημοκρατική αρχή της ΙΣΟΤΗΤΑΣ, την προβάλλουν ως ΙΣΟΠΕΔΩΣΗ, **επιδιώκοντας το «κόντεμα» των αξίων, ώστε να έρθουν στα μέτρα των λι-**

γότερο αξίων ή ακόμη και των αναξίων. Τη δημοκρατική αρχή της **ισότητας δικαιωμάτων** θέλουν να την **επιβάλλουν ως ισότητα μεταξύ αξίων και αναξίων**, εργατικών και κληνίων, ικανών και ανεπαρκών, ευφύνων και ηλιθίων, σε κάθε τομέα ανθρώπινης δραστηριότητας. Αν μάλιστα κάποιοι διακριθούν και καταλάβουν μια θέση επαξίως, **η συνομοταξία των ανεπαρκών δεν το αντέχει**. Επιτίθεται με κάθε μέσο (σήμερα η ψηφιακή επικοινωνία παρέχει πολλά) για τους «κατεβάσει». Από φθόνο ή από συμφέρον (συνήθως, κι απ' τα δύο) οι ανεπαρκείς θεωρούν ότι ο μόνος τρόπος για να καλύψουν το κενό τους ή την ανασφάλειά τους είναι **«κολούειν τους υπερέχοντα»**. «Τσακίζοντας» τα στάχια που υπερέχουν. Διασύροντας, σπιλώνοντας, συκοφαντώντας, μειώνοντας, απαξιώνοντας. Φυσικά αδιαφορούν αν τα στάχια αυτά υπερέχουν ύστερα από κόπο, θυσίες, τίμιο αγώνα. Ούτε βεβαίως αν αυτό είναι δίκαιο ή άδικο. Δεν ενδιαφέρει η προσπάθεια που καταβάλλει ο επιμελής, αδιαφορούν για την αποτελεσματικότητά του ικανού, το έργο, την απόδοση. Δεν ενδιαφέρει το γεγονός ότι η πραγματική ισότητα, ως **αξιοκρατία** –επικράτησης δηλαδή και επιβράβευσης των αξίων-, αφενός ωφελεί το κοινωνικό σύνολο και την Πολιτεία, αφετέρου ωθεί και τους υπολοίπους, κυρίως τους νεωτέρους, να επιδιώξουν να γίνουν άξιοι και αποδοτικοί πολίτες.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στις 11/7/20 ο Σωκράτης και η Ναταλία Καλιακάτσου βάπτισαν το αγοράκι τους στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού και του έδωσαν το όνομα Ευάγγελος.

Ο Γιώργος και η Γιάννα Λαμπράκη στις 17/9/20 στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού βάπτισαν την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Βασιλική.

Το Σάββατο 11 Ιουλίου 2020, στο Καπανδρίτι Αττικής και στο εκκλησάκι των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, που βρίσκεται μέσα στο κτήμα «Άλσος Νυμφών», ο Τάσος Αναστασόπουλος και η σύζυγός του Δώρα Μάστορα βάπτισαν το τρίτο παιδί τους που του δώσανε το όνομα **Παναγιώτης**. Νονός ήταν ο δικηγόρος Αλέξανδρος Αθανασίου. Ακολούθησε δεξίωση στον ίδιο χώρο όπου κράτησε ως αργά το βράδυ.

Βάπτιση Παναγιώτη

Ο Γιώργος Αναστασόπουλος και η σύζυγός του Ιωάννα Καλκούδου, επέλεξαν να βαπτίσουν το τέταρτο παιδί τους στο γραφικό νέο εκκλησάκι του Αγίου Λουκά του Ιατρού που βρίσκεται 10 περίπου χιλιόμετρα έξω από το Ναύπλιο προς την περιοχή της Ερμιόνης και του δώσανε το όνομα **Λουκάς**. Νονός ήταν η συνάδελφος των γονέων του και συνεργάτιδα (αναισθησιολόγος) του Γιώργου, Γιούλη Νιφοροπούλου. Ακολούθησε δεξίωση σε κέντρο του Ναυπλίου με περιορισμένο αριθμό προσκεκλημένων, κορονοϊός γαρ. Ο παππούς Βασίλης και η γιαγιά Ειρήνη εύχονται τα καλύτερα για το εγγονάκια τους και, -γιατί όχι- για όλα τα παιδιά του κόσμου.

Βάπτιση Λουκά

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ (1927-2020)

Ο Χρήστος Γεωργ. Χριστογιάννης γεννήθηκε στη Σκούπα Άρτας στις 20-4-1927. Γονείς του ο Γεώργιος Χριστογιάννης από τη Σκούπα και η Ευαγγελή Ευαγγέλου από το Σουμέσι Ροδαυγής.

Φοίτησε στο μονοτάξιο δημοτικό σχολείο Σουμεσίου και η κήρυξη του πολέμου κατά την 28^η Οκτωβρίου 1940 τον βρίσκει τελειόφοιτο στο σχολείο αυτό.

Ασχολήθηκε στα παιδικά του χρόνια με την ποιμενική τέχνη και τη φύλαξη ποιμνίων. Το χρονικό διάστημα 1941-1947 ήταν πιστικός (άμισθος βοσκός ξένων αιγοπροβάτων, για όσους δεν εννοούν τη λέξη) σε περιοχές Σουμεσίου και στον πρωτοτσέλιγκα Ξηροβουνίου Μπαλάφα. Κατατάχθηκε το 1947 για να υπηρετήσει τη στρατιωτική του θητεία, οπλίτης στον ελληνικό στρατό-χωροφυλακή και απολύθηκε τον Νοέμβριο του 1951.

Τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους νυμφεύθηκε την Ευαγγελή Γεωργίου Θεοχάρη (Γεωργοβασίλη) και της Κωσταντώς στον Βαθύκαμπο Κεντρικού, όπου εργάστηκε με ζήλο ως γεωργός.

Στον συνοικισμό αυτό του χωριού μας πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του εκτός από τα χρονικά διαστήματα 1966-70, 1973-77 στην Αθήνα και 1985-87, που μετακινήθηκε στον Πύργο Ηλείας και εργάστηκε στις οικοδομές. Από την Ευαγγελή Θεοχάρη έχει έναν γιο τον Γιώργο.

Μετά τη συνταξιοδότησή του από το ΙΚΑ και αφού είχε προηγηθεί ο θάνατος της συζύγου του Ευαγγελής (1985), ήρθε σε δεύτερο γάμο (25-10-87) με την Πανάγιο Α. Ζώη και έζησε ειρηνικά μέχρι την κοίμησή του. Τους τελευταίους τρεις μήνες της ζωής του ταλαιπωρήθηκε από επίμονη λοίμωξη και εγκεφαλική πάθηση για να καταλήξει στις 19-7-20 στο Γενικό Νοσοκομείο Άρτας.

Ενταφιάστηκε στις 21-7-20 στο κοιμητήριο Κρουονερίου Κεντρικού. Η ενταφιάσισή του με την καλλιέργεια της γης ήταν στην καθημερινότητά του. Παράλληλα, ασχολήθηκε και με την ψαλτική. Ξεκίνησε την ιερή τέχνη σε μεγάλη σχετικά ηλικία (1989) και επί εφημερίου π. Χρήστου Γ. Αντωνίου και βασικού ψάλτη Χρήστου Ζώη.

Ακολουθώντας την παράδοση της αμισθίας των παλιών ιεροψαλτών του χωριού μας: Γιάννη Σταύρου. Στ. Κίτσου, Λ. Βασιλείου, Γιάννη Αντωνίου, Γιώργου Αντωνίου, Κώστα Καλιακάτσου (Κωσταγιώργου), Νίκου Λαμπράκη, Θεοδ. Γεωργίου, Θεοδωρή Αναστασίου και Χρ. Ζώη, προσέφερε αγόγγυστα και αφιλοκερδώς σε όλους τους ναούς της ενορίας Κεντρικού, αλλά και ως εκκλησιαστικός επίτροπος στον ιερό ναό Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βαθυκάμπου. Αυτή ήταν συνοπτικά η επίγεια πορεία του.

Χρήστος Χριστογιάννης

ΘΑΝΑΤΟΙ

• Στις 20 Ιανουαρίου 2020 απεβίωσε στην Ρουμανία, όπου κατοικούσε τα τελευταία χρόνια, ο Δημήτριος Στεφ. Καλτσώνης, ετών 69, από την Άρτα. Η κηδεία του έγινε στις 22 Ιανουαρίου 2020 στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Άρτης όπου εψάλη η εξόδιος νεκρώσιμη ακολουθία. Με τη λήξη της νεκρώσιμης ακολουθίας και του τελευταίου ασπασμού εκ των συγγενών του πρώτου βαθμού, πρώτη η μάνα του υποβασταζόμενη από τα εγγόνια της, η σύζυγός του, οι κόρες του, ο αδελφός του ο Λευτέρης με την οικογένειά του, ο μπάρμπας του ο Θανάσης, τα πρώτα ξαδέλφια Δημήτρης, Παναγιώτης, Μαίρη, Γιώργος, οι λοιποί συγγενείς, οι φίλοι και απλός κόσμος της Άρτας. Στη συνέχεια συνοδέψανε τον αγαπητό μας Δημήτρη στο νεκροταφείο της Άρτας όπου και τον κηδέψανε κοντά στον πατέρα του. Αιωνία αυτού η μνήμη και του πατέρα του. Στη μάνα του Γεωργία που γεύεται το πικρό ποτήρι της εύχομαι κουράγιο, όσο αυτό γίνεται, και σε όλους τους συγγενείς, τους φίλους και στον απλό κόσμο που παρέστησαν και απέδωσαν το τελευταίο αντίο στον Δημήτρη να έχουν υγεία να ζήσουν να τον θυμούνται. Ο Δημήτρης ήταν πολύ καλός άνθρωπος, ένας λεβέντης. Είχε σταδιοδρομήσει στην Εθνική Τράπεζα και συνταξιοδοτήθηκε με το βαθμό Α' Διευθυντή. Αυτά για την ιστορία.

Με αγάπη και σεβασμό ο μπάρμπας του Δημήτρη, Χρήστος Λαζ. Φούκας, πρώτος ξάδελφος του πατέρα του. Γεια σου ανιψιέ Δημήτρη, καλό σου ταξίδι. Η μοίρα σου σε αδικήσε. Αυτό το ταξίδι τώρα δεν σου ταιριάζει.

ΥΓ Στη μνήμη του Δημήτρη προσφέρω στην εφημερίδα «Ο ΑΡΑΧΘΟΣ» το συμβολικό ποσό των 20 ευρώ.

• Στις 19/5/20 απεβίωσε στη Χαλκιδική ο Χρήστος Δ. Καλιακάτσος σε ηλικία 77 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη σε νεκροταφείο της Χαλκιδικής.

• Στις 23/5/20 απεβίωσε στην Άρτα ο Γιάννης Δ. Λαμπράκης σε ηλικία 72 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο Νεκροταφείο Ελεούσας Άρτας.

• Στις 6/6/20 απεβίωσε στην Άρτα ο Τάσος Καπρούτσος σε ηλικία 48 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Άρτας. Ο Τάσος Καπρούτσος είναι μια απώλεια για το χωριό μας. Πάντα μας πρόσχε όπου κι αν βρισκόταν. Εκφράζω τα θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια, στα αδέρφια και στη μάνα του.

• Στις 24/6/20 απεβίωσε στην Κόρινθο η Κατερίνα Γ. Καπρούτσου σε ηλικία 90 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Φτέρης Κεντρικού.

• Στις 3/7/20 απεβίωσε στην Άρτα η Σταυρούλα Δ. Καμπρή σε ηλικία 91 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Φτέρης Κεντρικού. Η ζωή της Σταυρούλας ήταν στη Φτέρη, στην Άρτα και στη Ροδαυγή.

• Στις 19/7/20 απεβίωσε στην Άρτα ο Χρήστος Χρηστογιάννης σε ηλικία 93 ετών. Κηδεύτηκε στις 21/7 στο νεκροταφείο Κρουονερίου Κεντρικού. Ο Χρήστος Χρηστογιάννης όλα τα χρόνια τελούσε το αναλόγιο της εκκλησίας σε ολόκληρο το χωριό μας. Ήταν και καλός οικογενειάρχης.

• Στις 5 Αυγούστου 2020 απεβίωσε στην Αθήνα, όπου κατοικούσε μόνη της, η Ιουλία Γεωργίου Κοτσοκώστα και της Σταυρούλας, ετών 78 από την Ανεμορράχη Άρτας. Στις 12 Αυγούστου 2020 στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Ανεμορράχης εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία. Μετά το πέρας της ακολουθίας οι αδερφές και οι λοιποί παριστάμενοι ευχήθηκαν στην εκλιπούσα αγαπητή μας Ιουλία καλό της ταξίδι. Στη συνέχεια τη συνόδεψαν στην τελευταία κατοικία της στο νεκροταφείο της Ανεμορράχης όπου και την κηδέψανε κοντά στους γονείς και την αδελφή της Γιαννούλα. Αιωνία η μνήμη της. Στις αδελφές της Βασιλική (Κούλα), Ευθυμία και στους λοιπούς συγγενείς εύχομαι να ζήσουν να τη θυμούνται. Η Ιουλία ήταν πολύ καλή γυναίκα, εργατική και φιλότιμη. Αντίο Ιουλία, καλό σου ταξίδι.

Με κάθε σεβασμό ο χωριανός της Χρήστος Λαζ. Φούκας, ασχολούμενος με τα κοινωνικά.

Υ.Γ. Ο αδελφός της Παντελής δεν παρέστη στην κηδεία της αδελφής του λόγω σοβαρής ασθένειας. Να ζήσει να την θυμάται.

• Στις 15/9/20 απεβίωσε στο Κρουονέρι Κεντρικού η Λαμπρινή Δήμου Σφήκα σε ηλικία 100 χρονών. Κηδεύτηκε την επομένη στο νεκροταφείο Κρουονερίου Κεντρικού. Η

Λαμπρινή Σφήκα όλα τα χρόνια της ζωής της τα έζησε στο Κρουονέρι μεγαλώνοντας τα 5 παιδιά της (Γιώργος - Κώστας - Χρήστος - Βασίλης - Γιάννης) μαζί με τον αείμνηστο Δήμο Σφήκα. Ήταν και σταθερή κατά του φράγματος του Αγίου Νικολάου. Αγαπούσε το ποτάμι που έζησαν όλα τα παιδιά στο χωριό μας.

Λαμπρινή Σφήκα

• Στις 18/9/20 απεβίωσε στην Κυράτσα του Πέτα Άρτης όπου κατοικούσε με τα παιδιά της η Αντιγόνη από την Ανεμορράχη, ετών 76, σύζυγος του Δημητρίου Κων/νου Χαρίτου από το Κάτω Αθαμάνιο· όταν είχαν παντρευτεί έζησαν μερικά χρόνια στην Κοτζέζλη Ανεμορράχης, αργότερα μετοίκησαν μόνιμα στην Κυράτσα. Την επομένη του θανάτου της στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Κυράτσας εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία. Με το πέρας και του τελευταίου ασπασμού και του αποχαιρετισμού η αγαπητή μας Αντιγόνη κηδεύτηκε στο νεκροταφείο του Πέτα. Αιωνία η μνήμη της. Τώρα η Αντιγόνη είναι μαζί με τον άντρα της και τον γιο τους τον Κώστα. Στα παιδιά της Χρήστο, Γιώργο και στις οικογένειές τους να ζήσουν να τη θυμούνται. Αυτά για την ιστορία.

Με κάθε σεβασμό και αγάπη, Χρήστος Λαζ. Φούκας, ο νονός του Γιώργου και του Δημήτρη (γιος του Γιώργου). Αντίο κουμπάρα Αντιγόνη. Χαιρετισμούς στον κουμπάρο και στον γιο σας τον Κώστα.

• Στις 30/9/20 απεβίωσε στην Αθήνα όπου κατοικούσε με την οικογένειά της η Πηνελόπη (Πόπη) Τριάντου, ετών 43 από τους Ναζαίους Κεντρικού. Ήταν κόρη της Αθανασίας Παντελή Λαμπράκη και του Γιάννη Κων/νου Τριάντου από την Ανεμορράχη και σύζυγος του Αναστασίου Σταμάτη από το Ευηνοχώρι Μεσολογγίου, κάτοικοι Αθηνών. Η κηδεία της Πηνελόπης έγινε στις 2 Οκτωβρίου 2020 στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου στους Ναζαίους όπου εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία. Στην εκκλησία λόγω των μέτρων για τον κορωνοϊό ήταν οι στενοί συγγενείς πρώτου βαθμού και οι λοιποί συγγενείς και φίλοι ήταν έξω στην πλατεία του Ιερού Ναού. Με τη λήξη της νεκρώσιμης ακολουθίας και του τελευταίου ασπασμού όλοι αποχαιρέτησαν και ευχήθηκαν καλό ταξίδι στην εκλιπούσα αγαπητή μας Πηνελόπη και τη συνοδέψανε στην τελευταία κατοικία της στο νεκροταφείο των Ναζαίων όπου την κηδέψανε. Αιωνία η μνήμη της. Θερμά συλλυπητήρια στον άντρα της, στα μικρά κορίτσια της, ζωή να έχουνε, στους γονείς της, στον αδελφό της και στους λοιπούς συγγενείς. Να ζήσουν να θυμούνται τη λατρευτή τους Πόπη.

Πόπη Τριάντου

Με σεβασμό και αγάπη, Χρήστος Λαζ. Φούκας, μπάρμπας του πατέρα της Πόπης. Αντίο Πόπη. Καλό ταξίδι. Ο Άραχθος εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στους συγγενείς των θανόντων

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

• Στις 31/5/20 στον Ι. Ν. Αγίου Νικολάου Ναζαίων Κεντρικού, τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο της αείμνηστης Βάγιας Γ. Μπόμπολη.

• Στις 6/6/20 στον Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής Φτέρης Κεντρικού, τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο του αείμνηστου Φώτη Αναστασίου.

• Στις 7/6/20 στην Άρτα τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο του αείμνηστου Αλκιβιάδη Καλιακάτσου.

• Στις 21/6/20 στον Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής Φτέρης Κεντρικού, τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο του αείμνηστου Γιώργου Τράμπα.

• Στις 11/7/20 στον Ι. Ν. Προφήτου Ηλία Λαγκαδίων Κεντρικού τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο της αείμνηστης Δρόσως Σ. Σπυροπούλου.

• Στις 19/7/20 στον Ι. Ν. Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Κρουονερίου Κεντρικού τελέστηκε ετήσιο μνημόσυνο του αείμνηστου Θανάση Καλιακάτσου.

• Στις 8/8/20 στον Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής Φτέρης Κεντρικού, τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο της αείμνηστης Σταυρούλας Καμπρή.

• Στις 22/8/20 στον Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής Φτέρης Κεντρικού, τελέστηκε 40ήμερο μνημόσυνο του αείμνηστου Χρήστου Χριστογιάννη.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ - ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ (ΣΕΓΜ)

Ετήσιο Συνέδριο στο ΞΕΝΙΑ ΒΟΛΟΥ (Ιούνιος 2008) με θέμα: Εναρμόνιση ανθρώπινης & Συμπαντικής Δημιουργίας

Το αέναο ερώτημα: Υπάρχουμε από τύχη ή από σχεδιασμό;

Εισήγηση - Φιλοσοφική αναζήτηση του **Γιώργου Αντωνίου**

(Πολ. Μηχ/κού, Τοπ. Μηχ/κού, Νομικού, Μέλους του Δ.Σ. του ΣΕΓΜ)

Αρχικά ζητάω από όλους σας συγνώμη γιατί δεν κατάφερα, στον λίγο χρόνο που είχα στη διάθεσή μου να ξεκαθαρίσω και να συστηματοποιήσω τις σκέψεις μου τις σχετικές με το θέμα και δυστυχώς θα τις μεταφέρω και σε σας μπερδεμένες.

Ομολογώ ότι το ερώτημα του θέματος, μου έπεσε αρκετά βαρύ και δυσανάλογο του επιστημονικού και γνωστικού μου υποβάθρου.

Το μόνο θετικό από αυτή την προσπάθεια είναι ότι άρχισα ν’ αποδέχομαι ότι δεν υπάρχει λόγος “σώνει και καλά” να βρίσκουμε ολιστικές απαντήσεις σ’ όλα τα ερωτήματα που, θέλουμε δεν θέλουμε, μας τίθενται.

Το «κουσούρι» αυτό μας το κληροδότησαν οι αρχαιοέλληνες προγονοί μας που για τα πάντα ήθελαν μονοσήμαντες απαντήσεις. Καλύτερα ν’ αρκούμαστε στην αναζήτηση και να ευχόμαστε «να ’ναι μακρύς ο δρόμος» που λέει ο Καβάφης.

Και τώρα θα μου επιτρέψτε να μοιραστώ μαζί σας κάποιες σκόρπιες σκέψεις και θεμελιώδη ερωτήματα όπως:

- Η δημιουργία του Σύμπαντος είναι αποτέλεσμα τύχης ή υπήρξε αναγκαιότητα;
- Ο άνθρωπος εμφανίστηκε σ’ ένα Σύμπαν χωρίς νόημα και του είναι εντελώς αδιάφορο, ή ο ερχομός του είχε προγραμματισθεί εξ αρχής, για να δώσει ένα νόημα στο Σύμπαν κατανοώντας το;

Αν δεχθούμε την πρώτη υπόθεση της τύχης, η εξαιρετικά ακριβής ρύθμιση των φυσικών νόμων και των αρχικών συνθηκών, προκειμένου να εμφανισθεί η συνείδηση, εξηγείται από το πλήθος των παράλληλων συμπάντων. Τα παράλληλα Σύμπαντα θα έκρυβαν όλους τους πιθανούς συνδυασμούς φυσικών νόμων και αρχικών συνθηκών.

Έτσι στην συντριπτική πλειονότητα θα ήταν άγονα και δεν θα υπήρχε ζωή ή συνείδηση, εκτός από το δικό μας που κέρδισε τον αντίθανο συνδυασμό και δημιουργήθηκε ο άν-

θρωπος για να το κατανοεί.

Η κβαντομηχανική αποδέχεται την ύπαρξη των παράλληλων αυτών Συμπάντων, όπου το ηλεκτρόνιο σε κάποιο Σύμπαν μπορεί να πηγαίνει ανατολικά, στο άλλο νότια και ο παρατηρητής χωρίς να το καταλαβαίνει μπορεί να διαιρείται σωματικά και πνευματικά.

Αυτή η υπόθεση της τύχης και των παράλληλων Συμπάντων κάπως μας απογοητεύει. Δεν βρίσκει κανείς νόημα και δεν μπορεί να πιστέψει ότι η Αρμονία και η Συμμετρία, η ομορφιά που εμφανίζεται στο κάθε λουλούδι και η αρχιτεκτονική των Γαλαξιών, όπως και οι ιδιοφυείς κομποί και οικονομικοί νόμοι της φύσης δεν μπορεί να είναι απλά και μόνο προϊόν της τύχης.

Εμείς οι μηχανικοί γνωρίζουμε καλύτερα από κάθε άλλον ότι προκειμένου να υλοποιηθεί οποιαδήποτε ανθρώπινη δημιουργία, το παραμικρό έργο, πρέπει να προϋπάρξει έλλογο Σχέδιο και πριν απ’ αυτό σύλληψη της ιδέας δεν μπορεί ν’ εμφανιστεί τυχαία!! Έτσι θα μας ταίριαζε πολύ καλύτερα να δεχθούμε αξιωματικά την υπόθεση μιας πρώτης αιτίας, που ρύθμισε εξ αρχής τους φυσικούς νόμους και τις αρχικές συνθήκες, ώστε το Σύμπαν ν’ αποκτήσει συνείδηση του εαυτού του. **«Εν αρχή ην ο Λόγος»** μας λέει η Βίβλος, για να ερμηνεύσει την απαρχή της Δημιουργίας, προηγήθηκε δηλαδή σύλληψη και λογικός Σχεδιασμός. Διαφορετικά υπάρχει παντελής απουσία νοήματος με την παραδοχή ότι μια μεγάλη έκρηξη δρομολόγησε τυχαία όλη αυτή την ομορφιά και αρμονία.

Τότε δεν υπάρχει λόγος ο άνθρωπος και ειδικότερα ο Μηχ/κός να κάνει συμβατή τη δημιουργία του με την Συμπαντική.

Βέβαια οι φυσικοί νόμοι είναι διαχρονικοί και καθώς εφαρμόζονται παντού, η Φύση μπορεί να δημιουργεί και να αυτοσχεδιάζει. Οι νόμοι οριοθετούν το πεδίο του πιθανού και προσφέρουν δυνατότητες. Από τη

φύση εξαρτάται εάν θα τις εκμεταλλευτεί, πώς θα αποφασίσει τη μοίρα της και πώς θα ορίσει το μέλλον της.

Στη φύση δεν υπάρχει απόλυτη συμμετρία. Η συμμετρία αρχίζει να γίνεται ενδιαφέρουσα από τη στιγμή που αρχίζει να σπάει. Η απόλυτη τάξη είναι στείρα, ενώ η ελεγχόμενη αταξία είναι δημιουργική και το ντετερμινιστικό χάος φορέας καινοτομιών. Η φύση πρωτοτυπεί, δημιουργεί όμορφες και ποικίλες μορφές που δεν μπορούν ν’ αναπαραχθούν με ευθείες γραμμές και απλά γεωμετρικά σχήματα, αλλά με πολύπλοκες καμπύλες, τα ονομαζόμενα **«φράκταλ»**. Οι αστροφυσικοί μας αποκαλύπτουν ότι η εμφάνιση της ζωής και της συνείδησης από την αρχέτυπη σούπα, βασίστηκε σε μια εξαιρετικά ακριβή ρύθμιση των φυσικών νόμων και των αρχικών συνθηκών του Σύμπαντος.

Αν είχε αλλάξει έστω και στο ελάχιστο η ένταση των 4 θεμελιωδών δυνάμεων (Ηλεκτρομαγνητισμός, ασθενής και ισχυρή πυρηνική και βαρύτητα) δεν θα ήμασταν τώρα εδώ να συζητάμε. Επίσης οι φυσικοί νόμοι είναι ιδιαίτερα και για έναν πιο σύνθετο λόγο. Αφού όχι μόνο επέτρεψαν στον άνθρωπο να κάνει την εμφάνισή του, αλλά του έδωσαν και το χάρισμα να κατανοεί τον κόσμο όπου φιλοξενείται. Το γεγονός ότι ο άνθρωπος δεν υφίσταται απλά και μόνο τους φυσικούς νόμους, αλλά έχει την δυνατότητα να τους κατανοεί, είναι πολύ σημαντικό.

Η Δαρβινική επιλογή διαμόρφωσε βέβαια τον εγκέφαλό μας για να μας βοηθήσει ν’ αντιμετωπίσουμε τις πολλαπλές προκλήσεις της ύπαρξης, αλλά για την επιβίωση μαθηματικών νόμων που ρυθμίζουν το Σύμπαν. Το Σύμπαν γέννησε έναν άνθρωπο ικανό να το κατανοεί και αποκωδικοποιεί. Πιθανά και ένας εξωγήινος νους προικισμένος με επιστημονικές και μαθηματικές γνώ-

σεις θα μπορούσε και αυτός να δώσει ένα νόημα στο Σύμπαν.

Και τώρα τίθεται το ερώτημα πώς ο άνθρωπος, με δεδομένο ότι κατανοεί το Σύμπαν και τους φυσικούς νόμους, θα μπορούσε **να κάνει συμβατή τη δημιουργία του με την Συμπαντική.**

Θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί πως προϋπόθεση για την εναρμόνιση είναι ν’ αφεθεί και αυτός, όπως ακριβώς η φύση, σ’ ένα **δημιουργικό παιχνίδι αυτοσχεδιασμού** και όχι σε έναν απόλυτα εκ των προτέρων άκαμπτο σχεδιασμό. Όπως η φύση ξεχειλίζει από δημιουργικότητα και για να ξεπεράσει τα προβλήματα επινοεί όχι μόνο μια λύση αλλά χιλιάδες, έτσι θα μπορούσε και ο άνθρωπος να εναρμονισθεί με αυτή την αρχή της «υπέρτατης ποικιλομορφίας» και τα έργα του να μην είναι απόλυτα άκαμπτα και προκαθορισμένα, αλλά έξυπνα και προσαρμόσιμα.

Το Λεξιλόγιο πρέπει ν’ αλλάξει.

Εικόνες όπως: «μηχανή», «ρολόι» αντικαθίστανται με λέξεις που σχετίζονται περισσότερο με τη βιολογία παρά με τη φυσική, όπως: **«Προσαρμογή», «πληροφορία», «οργάνωση»**.

Η ύλη έχει χάσει τον πρώτο ρόλο, ακόμα και στην οικονομία, όπου μετά την βιομηχανική επανάσταση, η ευημερία των κρατών εξαρτάτο κυρίως από την εκμετάλλευση μετάλλων και λιθανθράκων. Σήμερα πιστεύεται ότι μελλοντικά η ευημερία δεν θα προέρχεται τόσο από την εκμετάλλευση της ύλης, αλλά κυρίως από τον έλεγχο των τεχνικών μεταφορών της πληροφορίας (παράδειγμα το Διαδίκτυο).

Κάποιο Συμπέρασμα

Ο υλικός κόσμος των άβιων σωματιδίων ετοιμάζεται να δώσει τη θέση του σ’ έναν κόσμο που δονείται από τα δημιουργικά σκιρτήματα του πνεύματος.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΑΡΑΧΘΟΥ

1.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡ. ΜΗΤΣΙΟΣ.....	20,00€	24.ΙΟΥΛΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ – ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ.....	100,00€
2.ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΙΧ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ.....	20,00€	25.ΒΑΓΙΑ ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ.....	10,00€
3.ΓΙΩΡΓΟΣ ΟΘΩΝ. ΔΗΜΟΣ.....	20,00€	26.ΑΓΓΕΛΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.....	10,00€
4.ΚΩΣΤΑΣ Ι.Κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ.....	30,00€	27.ΓΙΑΝΝΗΣ & ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥ(ΚΕΝΤΡΙΚΟ)...	15,00€
5.ΙΩΑΝΝΗΣ ΦΩΤ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.....	50,00€	28.ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥ (ΑΘΗΝΑ).....	10,00€
6.ΑΛΕΞΙΑ ΚΑΜΠΡΗ και ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΟΣ.....	10,00€	29.ΜΑΝΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ (ΚΕΝΤΡΙΚΟ).....	10,00€
7.ΚΙΚΗ σύζυγος Γεωρ. ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗ.....	20,00€	30.ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ &ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΓΚΟΖΙΑΚΑ.....	50,00€
8.ΕΛΕΝΗ σύζυγος Αρ. ΚΙΤΣΟΥ.....	25,00€	31.ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΥΚΟΣ.....	10,00€
9.ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΩΡΓ. ΜΠΟΜΠΟΛΗΣ.....	50,00€	32.ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ (ΑΡΤΑ).....	20,00€
10.ΜΑΡΙΑ ΜΠΑΚΗ.....	50,00€	33.ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΟΓΙΑΝΝΗΣ.....	20,00€
11.ΙΟΥΛΙΑ ΚΑΛΛΙΜΟΓΙΑΝΝΗ – ΑΝΤΩΝΙΟΥ.....	20,00€	34.ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΣ.....	15,00€
12.ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΔΗΜ ΦΑΚΙΤΣΑΣ.....	20,00€	35.ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΧΡΗΣΤΟΓΙΑΝΝΗ.....	20,00€
13.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ σύζυγος Γεωργ. ΤΣΙΠΡΑ.....	20,00€	36.ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΡΙΑΝΤΟΣ.....	20,00€
14.ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΚΩΣΤΑΓΙΩΡΓΟΣ.....	10,00€	37.ΘΕΟΦΑΝΗΣ & ΚΟΥΛΑ ΜΠΟΜΠΟΛΗ.....	18,00€
15.ΧΡΗΣΤΟΣ Κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.....	30,00€	38.ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Γ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ.....	20,00€
16.ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.....	20,00€	39.ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΣ. ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ.....	20,00€
17.ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.....	20,00€	40.ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΟΥΚΑΣ.....	20,00€
18.ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΠΥΡΟΥ.....	20,00€	41.ΑΝΔΡΕΑΣ Ι.Κ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ.....	25,00€
19.ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ.....	50,00€	ΣΥΝΟΛΟ.....	1058,00€
20.ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΡΔΗΣ – ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΜΠΑΡΔΗ.....	20,00€		
21.ΛΕΝΑ ΧΑΤΖΗΑΓΑΠΟΓΛΟΥ – ΘΕΟΧΑΡΗ.....	50,00€		
22.ΘΕΟΦΑΝΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ.....	20,00€		
23.ΟΙΚ. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΑΡΑΠΗ.....	50,00€		

Ευχαριστούμε τους συνδρομητές για τη βοήθειά τους και ελπίζουμε στη ευγενή συμβολή και των «εχόντων» συμπατριωτών μας!

Οι φίλοι και οι αναγνώστες της εφημερίδας, παρακαλούνται να καταθέτουν τη συνδρομή τους και την οικονομική τους ενίσχυση προς τον σύλλογο, στους παρακάτω τραπεζικούς λογαριασμούς:

ΕΤΕ: GR73 0110 0860 0000 0866 0335 632

ALPHA: GR9001403610361002101066111

EUROBANK: GR95 0260 0190 0005 3010 1291

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: GR23 0172 1930 0051 9305 3897 607

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ: Οι συνδρομές να καταβάλλονται μόνο μέσω τραπεζών και όχι μέσω ταχυδρομείου διότι δεν είναι εφικτή η είσπραξή τους για τυπικούς λόγους

ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Β. ΚΩΝ/ΝΟΣ
Ειδικός Ρευματολόγος

Αυτοάνοσα ρευματικά νοσήματα
Αυχεναλγία / Οσφυαλγία
Οστεοαρθρίτιδα
Οστεοπόρωση
Χρόνιος Μυοσκελετικός Πόνος

ΙΑΤΡΕΙΟ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ
Σοφοκλή Βενιζέλου 101
Τηλ.: 210 99 20 600

ΙΑΤΡΕΙΟ ΓΛΥΦΑΔΑΣ
Γρ. Λαμπράκη 13 & Λαζαράκη
Τηλ.: 210 96 58 142

Κιν.: 6984 41 91 28
e-mail: info@reumatologosbk.gr
www.reumatologosbk.gr

Δρ. Ιωάννα Ε. Καϊκούνου
Δερματολόγος-Αφροδισιολόγος
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
Μετεκπαιδευθείσα στη Γερμανία
Κλινική & Αισθητική Δερματολογία
Παιδοδερματολογία

ΑΘΗΝΑ
Κρήτης 23, Βριλήσσια, ΤΚ.152 35
Κιν. 6945 860027

ΝΑΥΠΛΙΟ
Θερμογιάννη 10, ΤΚ. 211 00
Τηλ.27520-21363

E-mail: ikalkounou@yahoo.gr

Dr ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ M.Sc.
Χειρουργός
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
Επιμελητής Νοσοκομείου *Ερρίκος Ντυνάν Hospital Center*
Μετεκπαιδευθείς στη Γερμανία

ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ HOSPITAL CENTER
Λ. Μεσογείων 107, 115 26 Αθήνα
Τηλ.: 210-6972 957 Φαξ.: 210-6972 444
Κιν.: 6977 016076

ΙΑΤΡΕΙΟ ΝΑΥΠΛΙΟΥ
Θερμογιάννη 10, 211 00 Ναύπλιο
Τηλ: 27520-21363

E-mail: georgios_anastasopoulos@yahoo.gr
Website: www.genikixeirurgiki.gr

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΓΙΩΡΓΟΥ Β. ΚΑΛΙΑΚΑΤΣΟΥ

*Απόσπασμα από το βιβλίο του πατριώτη μας **Γιώργου Β. Καλιακάτσου**, Συνταξιούχου Γεωπόνου, και πρώην μέλος του ΔΣ του Αράχθου*

συνέχεια από προηγούμενο φύλλο

Ο γαμβρός το προηγούμενο βράδυ με ρώτησε, αν θα πήγαινα για κυνήγι το πρωί, φυσικά το χάρηκα .

Το χάραμα σηκωθήκαμε πήραμε τη Λίζα το κυνηγόσκυλο του Θόδωρου και μαζί τον Γαμβρό μου Λάμπρο και τον πατέρα του, τον Γιώργο Βαγγελάκη και πήγαμε προς την Μπουλιάνα. Ο Λάμπρος ήταν στο στέκι του σταυρού, ο Θόδωρος επάνω από του Γιώργου Μαλιαβίτσα, εγώ πήγα πιο κάτω, πριν από τη στροφή του Κέδρου, και ο συμπέθερος στο πλάτωμα επάνω στη ράχη, επάνω από τη βρύση του πλάτανου. Από εκεί πέρανε ο στενός πεζόδρομος από την Μπουλιάνα και συνε- χίζοντας επάνω στη ράχη έφτανε στην πλατεία.

Η Λίζα ακούγονταν μέσα στο δάσος και στα χωράφια να έχει βρει κάποιους τορούς από λαγό, αλλά τελικά σταμάτησε να ακούγεται. Είχε ανέβει ο ήλιος και είχε φύγει η δροσιά, οπότε τα σκυλιά δεν μπορούν να πάρουν τη μυρωδιά. Εγώ είχα ξα- πλώσει στην άκρη του δρόμου, απολαμβάνοντας τον πρωινό ήλιο και περίμενα να σφυρίξει ο Θόδωρος, για να φύγουμε.

Βλέπω μακριά στη στροφή έρχονταν ένας καλοντυμένος κύ- ριος και υπέθεσα ότι ήταν κάποιος πανηγυριώτης . Όταν έφτασε κοντά μου με χαιρέτησε και με ρώτησε, αν είχα σκο- τώσει κάτι. Δεν βγήκε τίποτε του είπα. Μου ζήτησε να δει τη караμπίνα και αφού το άνοιξε και έβγαλε τα φυσίγγια και τα έβαλε στην τσέπη του , μου έσκασε το παραμύθι, ότι είναι ο Δασάρχης και με ρώτησε αν έχω άδεια να του δείξω.

Ευτυχώς κράτησα την ψυχραιμία μου, γιατί, όταν έβγαλε τα φυσίγγια και τα έβαλε στη τσέπη του, κατάλαβα περί τίνος πρόκειται. Βέβαια έχω του είπα, δεν την παίρνω μαζί μου, για να μη τη χάσω. Πάμε από το σπίτι σου να μου τη δείξεις μου είπε.

Ανεβαίνοντας το δρομάκι προς τη ράχη του είπα, ότι είμαι στη σχολή ευελπίδων, οπότε, όταν φθάσαμε στην κορυφή, στη διακλάδωση που κατέβαινε στη βρύση και το άλλο συνέ- χιζε για τη πλατεία, του είπα να κατέβουμε για το σπίτι. Πή- γαινε μου λέει και άλλη φορά να την έχεις μαζί σου. Βέβαια δεν ξέρω, αν τον έπεισα η τον επηρέασε ότι ήμουν εύελπτις. Φθηνά τη γλύτωσα και δεν μου πήρε και την караμπίνα του Θόδωρου, εκτός από τη ζημιά που θα πάθαινα αν μου έκανε μήνυση.

Ο Θόδωρος, ο Λάμπρος και ο συμπέθερος κατάλαβαν το πρόβλημα και δεν εμφανί- στηκαν. Φυσικά ούτε και λα- γό φάγαμε εκείνη την ημέρα.

-Συνέχιζα να πηγαίνω για λαγό αλλά έπαιρνα τα μέτρα μου, και ο λαγός δεν άργησε να έλθει, μετά από δυο τρεις μέρες ο Θόδωρος κτύπησε έναν στο Παλαιοχώρι. Το γδάρσιμο και το μοίρασμα το είχε αναλάβει ο συμπέ- θερος έλεγε: «αμτί καλμέρας, αυτός που τον σκότωσε δεν παίρνει το κεφάλι και τη συκωταριά;» Όταν τον σκότωνε ο Θόδωρος, έλεγε :

«αμτί καλμέρας, όποιος το γδέρνει δεν παίρνει το κεφάλι και τη συκωταριά;» φυσικά και τα έπαιρνε, ο Θόδωρος δεν του έλεγε τίποτε.

- Αρχές της δεκαετίας του εξήντα άρχισε και το πανηγύρι των Αγίων Αποστόλων στο Βαθύκαμπο, όταν τελείωσε η ανέγερ- ση της εκκλησίας. Σε αυτά πρέπει να προστεθεί και το πανη- γύρι της Ροδουγής του Αγίου Παντελεήμονα.

-Την ημέρα της Αγίας Παρασκευής μέχρι τη δύση του ήλιου ήμασταν στο γλέντι στη Φτέρη. Μετά συγκεντρώνονταν όσοι είχαν συγγενείς στη Ροδουγή, περνούσαμε τον Άραχθο κοντά στα Μπομπολαϊίκα, γιατί εκεί τα νερά ήταν πιο ρηχά, λόγω του μεγάλου ανοίγματος της κοίτης. Με τα ρούχα και τα πα- πούτσια πάνω από το κεφάλι, περπατούσαμε δίπλα πάντα στους μεγάλους, μήπως και γλιστρήσουμε, πατώντας πάνω σε κροκάλα. Μετά παίρναμε βαθιές ανάσες για να αντέξουμε να μην μας προλάβει το βαθύ σκοτάδι και ανεβαίναμε την ανηφόρα και σχεδόν πάντα φτάναμε σουρουπωμα. Εκεί μας περίμεναν οι συγγενείς να μας πάρουν στο σπίτι για φαγητό και ύπνο. Η οικογένειά μου έμενε πάντα στη θεία την Όλγα Τσάγκη, αδερφή της μάνας μου. Την άλλη ημέρα εκκλησία και πανηγύρι και το απόγευμα επιστροφή στους Ναζαίους ή στη Φτέρη.

Το μεσημέρι σταματούσε το πανηγύρι και κάθε κάτοικος της συνοικίας του πανηγυριού, έπαιρνε στενούς η μακρινούς συγγενείς από τις άλλες συνοικίες, ακόμη και αυτοί που δεν είχαν συγγενείς κάποιος θα τους έπαιρνε, γιατί οι πατεράδες δεν έφευγαν, εάν δεν άδειαζε η πλατεία από τους ξένους. Κά- θε σπίτι θα έσφαζε γίδα η προβατίνα που συνήθως τις μαγειί-

ρευαν σε καζανάκι με μακαρόνια ή κριθαράκι. Το πανηγύρι συνεχίζονταν το απόγευμα με γλέντι και χορό και έκλεινε με το παραδοσιακό καγκελάρι, γιατί με το σουρούπο διαλύονταν ή συνεχίζονταν στους μικρούς χώρους των καφενείων.

-Σήμερα τα πράγματα έχουν διαφοροποιηθεί. Το πανηγύρι αρχίζει το απόγευμα, ο χορός ανοίγει με το καγκελάρι, και όσοι πεινούν ή θέλουν μεζέδες για την μπύρα, θα βρουν αρ- κετούς και νόστιμους στις ψησταριές, που στήνονται στην πλατεία και γεμίζουν το χώρο με μεθυστικές μυρωδιές και σε προκαλούν να φας, έστω και αν ορκίζεσαι ότι δεν πεινάς. Έχουν τελειώσει τα τσιμπούσια στα σπίτια προς ανακούφιση των νοικοκυρών.

Στους δε γάμους τα καζάνια που έβραζαν ήταν πολλά. Έπρε- πε να εξασφαλιστεί το γεύμα και το δείπνο για δύο μέρες. Βέ- βαια ο κάθε καλεσμένος θα έφερνε το κρέας του, τη μπουγά- τσα, τις κεντητές τηγανίτες και το τσίπουρο και έτσι οι μερί- δες γίνονταν πιο μεγάλες. Φυσικά στους γάμους γίνονταν και δεύτερο γλέντι την επόμενη Κυριακή στα «επιστροφήια» της νύφης στο πατρικό σπίτι.

Ο γάμος της αδερφής μου της Αγαθής έγινε με παραδοσιακό τρόπο τον Αύγουστο του 1956, τον αναφέρω, γιατί είναι ο γά-μος από τα μεγάλα αδέρφια μου, που θυμάμαι με λεπτομέ- ρειες, καθώς ήμουν ήδη 10 χρονών. Θυμάμαι βέβαια και το γάμο του Τάσου το χειμώνα του 1955. Το γλέντι έγινε στο σπί- τι της γιαγιάς, γιατί την ίδια ημέρα έγινε και ο γάμος του ξα- δέλφου μου Βασίλη του μπάρμπα Χρήστου με την Παναγιώτα του Βασίλη Γιώργου.

Το γλέντι άρχιζε για τα καλά από την Πέμπτη με το ανάπια- σμα του προζυμιού με το οποίο θα έφτιαχναν τη νυφική κου- λούρα για το βράδυ του γάμου, που θα μοίραζε η νύφη στους καλεσμένους, για να πάρει τα δώρα, αντί της σημερινής τούρ- τας. Επίσης την Πέμπτη όλες οι γυναίκες μαζεύονταν για να διπλώσουν τα προικιά (μάλλινες κουβέρτες, φλοκάτες, κιλί- μα, υφαντά σεντόνια, εσώρουχα, κ.λ.π). Όλα τα υφαντά τα έκαναν στον αργαλειό, που είχαμε στο κατώι, η μάνα μου με τις αδερφές μου τους χειμωνιάτικους μήνες.

Τις κουβέρτες τις έκαναν από τα αρνοπόκια (μαλλί από αρ- νιά) που ήταν πιο λεπτή και μαλακή η τρίχα τους και από τα πρόβατα τις φλοκάτες. Τη βαφή των νημάτων για τα έγχρωμα την έκαναν με την πράσινη φλούδα από τα πράσινα καρύδια σε διάφορες αποχρώσεις, ανάλογα με την ποσότητα της φλούδας. Το χρώμα δε ανεξίτηλο. Βέβαια χρησιμοποιούσαν και άλλα χόρτα για φυσικές βαφές. Το κίτρινο με τα λουλού- δια της ξινίδας, το ανοιχτό καφέ και το μπεζ με βελανίδια, το μπλε με λουλάκι, το πράσινο με φρέσκα φύλλα αμυγδαλιάς, φύλλα καρυδιάς για σκούρο πράσινο ή μαύρο.

Τη μάνα μου μια ζωή τη θυμάμαι με τη ρόκα στηριγμένη με ζώνη στη μέση της και με το αριστερό της χέρι να βυζαίνει το μαλλί, που ήταν καρφωμένο στην κορυφή της τρίκλωνης ρό- κας και με το δεξί να στρίβει το αδράχτι, φτιάχνοντας το νή- μα, περπατώντας η καθιστή.

Τις μέρες αυτής της εβδομάδος, ο γαμπρός απαγορεύονταν να πάει στο σπίτι της νύφης ή να συναντήσει τη νύφη. Ο Θό- δωρος ο γαμπρός μου θέλησε να σπάσει την παράδοση και την πλήρωσε με το γάνωμα του προσώπου, από τον Σπύρο το γιό του Παπακαλιακάτσου. Αυτό απαιτούσε το έθιμο. Μετά βέβαια κρυβόταν να μην τον πιάσει, γιατί του είχε υποσχεθεί πολύ ξύλο.

- Το καθημερινό μενού ήταν πατάτες βραστές, πατάτες στη γάστρα, πατάτες κοκκινιστές, πατάτες ψητές στη χόβολη, για τηγανητές ούτε κουβέντα να γίνεται, γιατί ήθελαν λάδι, αυτό ήταν όμως φάρμακο και η χρήση του περιορισμένη.

- Η Αντωνία έδωσε στο Γιώργο το μπουκάλι να πάει να πάρει λάδι στο μπακάλικο του μπάρμπα Νίκου, πήγε και λέει «μού- πε η μάναμ να μδώσεις τρία δράμια λάδι». —«Μήπως σουπε τριακόσια δράμια» -«όχι τρία μούπε»-, «πήγαινε να ρωτήσεις πάλι τη μάνα». Ξαναπάει ο Γιώργος στη μάνα του, για να του πει να πάρει τρακόσια δράμια.

Τη χειμερινή περίοδο τις πατάτες διέκοπταν τα μαγειρεμένα καμπρολάχανα με καλαμποκίσιο αλεύρι, προσθέτοντας λίγο λιωμένο λαρδί. Όποιος έσφαζε τα Χριστούγεννα ντόπιο γου- ρούνι, που είχε τουλάχιστο 5 εκατοστά επιφανειακό λίπος, το λίπος αυτό το λιώνανε και το έβραζαν σε τενεκέδες και αυτό το χρησιμοποιούσαν σε όλα τα φαγητά αντί για λάδι. Ενώ τις τσιγαρίδες από το λαρδί της κοιλιάς, (πανσέτες) τις έβραζαν και αποθήκευαν σε τενεκέδες, τις έβραζαν κάθε πρωί στον τραχανά ή τις χρησιμοποιούσαν να προσφέρουν και για μεζέ κρασιού.

Εμείς εκτρέφαμε πάντα γουρούνι. Μια χρονιά μάλιστα είχα- με πάρει ένα θηλυκό και ένα αρσενικό με αποτέλεσμα το θη- λυκό να μείνει έγκυο και τα Χριστούγεννα σφάξαμε το αρσε- νικό. Η γουρούνα γέννησε το Γενάρη 6 γουρουνάκια. Η χαρά μου ήταν απερίγραπτη, συνέχεια πήγαινα στα γουρουνάκια χωρίς να τα πλησιάζω η να τα πιάσω γιατί η μάνα τους αγρί- ευε και επιτίθονταν. Τα δύο τα μεγαλώσαμε και τα σφάξαμε για το σπίτι και τα υπόλοιπα τα είχαμε πουλήσει σε άλλους να

τα μεγαλώσουν.

Το παχύ έντερο του γουρουνιού το γέμιζαν με τα εντόσθια, προσθέτοντας πολλά λαχανικά κυρίως πράσα και μυρωδικά, τα λεγόμενα μπουμπάρια και τα ψήνανε στο ταψί στη γάστρα για την ημέρα των Χριστουγέννων. Ήταν Χριστούγεννα 1954 η 1955 οι αδερφές μου είχαν φτιάξει και ψήσει τρία ταψιά μπουμπάρια. Τότε νηστεύαμε σαράντα ημέρες τα Χριστούγεν- να και πενήντα ημέρες το Πάσχα. Νηστεία από κρέατα και όλα τα γαλακτοκομικά προϊόντα. Τα πουλιά, που πιάναμε στις πα- γίδες, καλογιάννο, σταρήθρα και σπάνια κανένα κότσυφα, τα βάζαμε στο αλάτι και τα τρώγαμε μετά τα Χριστούγεννα.

Τα ψάρια ήταν άγνωστο είδος διατροφής εκτός από καπνι- στές ρέγκες και παστό μπακαλιάρο. Μόνο ρέγκες μας έφερνε ο πατέρας και έλεγε ότι τις κέρδισε στα χαρτιά. Τότε λοιπόν, μόλις πέρασαν τα μεσάνυχτα σηκώθηκαν κρυφά οι δύο αδερ- φές μου Σοφία και Λούλα και έφαγαν σχεδόν μισό ταψί μπου- μπάρια με αποτέλεσμα το πρωί να σηκωθούν με πυρετό, δι- άρροια και εμετούς. Έκαναν πέντε ημέρες να συνέλθουν και δεν ήθελαν ούτε κρέας χοιρινό να φάνε.

- Νηστεία και προσευχή για σαράντα ημέρες τα Χριστούγεννα και πενήντα το Πάσχα οι ημέρες όμως των Χριστουγέννων και του Πάσχα ήταν οι πιο ευχάριστες περίοδοι στην άχαρη ρου- τίνα του υπόλοιπου χρόνου, τις περιμέναμε με αγωνία και λαχτάρα. Τα Χριστούγεννα με το σφάξιμο των γουρουνιών, τα κάλαντα στα σπίτια του μαχαλά για λίγες κοκόσες (καρύδια) και τσαπέλες (σύκα ξερά), μπασμάδες (ξερά σύκα βρασμένα και ψιλοκομμένα σαν κιμά, που πλάθονταν σε σχήμα μεγά- λου μπιφτεκιού και αφού λιάζονταν στον ήλιο να φύγει η υγρασία, αποθηκεύονταν μέσα σε καθαρά τουλουπάνια μέσα στα ντουλάπια ή στα μπαούλα). Απ΄ αυτούς μας έδινε η μάνα από μία φέτα με ψωμί κάθε χειμωνιάτικη ημέρα. Ήταν πολύ δυναμωτικό γλυκό.

Την ημέρα των Χριστουγέννων το πρωί καίγαμε στο τζάκι ένα κλωνάρι από κέδρο, που λόγω της ρετσίνας έσκαγε με θό- ρυβο και λέγαμε πάντα, «πολλά γερά αρνιά, κατσίκια, μοσχά- ρια, και κοτόπουλα να έλθουν σ΄αυτό το σπίτι», ήταν λέει γούρικο αλλά και η μεγαλύτερη επιθυμία μας, για παιδιά βέ- βαια ούτε λόγος, να ευχηθούμε και για άλλα. Δέκα είμαστε.

-Το Πάσχα ακόμη πιο χαρούμενη περίοδος ξεκινούσε με το Λάζαρο το Σάββατο του Λαζάρου και μετά με τα πάθη του Χριστού τη μεγάλη Παρασκευή.

Δεν περιγράφεται η χαρά μας, αλλά και με τι αγωνία περιμέ- ναμε αυτές τις ημέρες να στολίσουμε το καλάθι, με άσπρα λουλούδια από τις μηλιές και τις αγλαδιές και κυρίως άσπρα κρίνα στο Λάζαρο και με μωβ στα Πάθη. Σηκωνόμαστε ξημε- ρώματα, γιατί έπρεπε να πάμε σε όλο το χωριό.

Ξεκινούσαμε από τα Καλιακατσείκα, Λαμπρακείκα, Ρουπα- κιά, Κρουονέρι, Βαθύκαμπος, ανεβαίναμε στα Αντριά μετά κα- τεβαίναμε Φτέρη, και τελευταία αφήναμε τα Λαγκάδια. Φυ- σικά ήταν αδύνατο να προλάβουμε όλα τα σπίτια, γ΄αυτό αφήναμε τα πιο απομακρυσμένα σε κάθε συνοικία.

Ποτέ δεν ανεβήκαμε στα Αντωνέϊκα και τα Τατσείκα στα Λα- γκάδια, στα Μπομπολέϊκα στο Βαθύκαμπο. Τελικά γυρίζαμε σπίτι με τη δύση του ηλίου, ξεθεωμένοι από την κούραση, αλ- λά και με χαρά μετρούσαμε τα αυγά και τα χρήματα που είχα- με μαζέψει και τα χωρίζαμε στα δύο, γιατί πάντα πηγαίναμε ανά δύο. Εγώ είχα πάντα για παρέα το Λάκη του Χρήστου Θο- δώρα, είμαστε και δεύτερα ξαδέρφια, (από τη μάνα του Μα- ριάνθη, που ήταν κόρη του Αλέξη Μπαλαούρα, ανιψιά της γιαγιάς μου Κατερίνας}, στην ίδια τάξη και στο ίδιο θρανίο πάντα με τον μακαρίτη δεν είχαμε μαλώσει ποτέ, χάθηκε όμως άδικα σε τροχαίο πολύ νέος, Ο Θεός να αναπαύει την ψυχή του.

Τη μεγάλη εβδομάδα, γίνονταν προετοιμασίες στο σπίτι για τα πασχαλινά κουλουράκια και τσουρέκια, το βάψιμο των αυ- γών τη Μεγάλη Πέμπτη και το σφάξιμο του αρνιού η κατσι- κιού το Μέγα Σάββατο, (ήταν αμαρτία τις προηγούμενες ημέ- ρες της Μ. Εβδομάδας να τα σφάξουν). Στη διάρκεια της Μ. Σαρακοστής γέμιζαν τα δύο καζάνια με το γαλοτύρι (στριγγλέ- τα ή τσιαλαφούτη), που γίνονταν από πρόβειο κα γίδινο γάλα. Το πρώτο γάλα που βάζανε στο καζάνι το πήζανε τυρί και δεν το στραγγίζανε και μετά κάθε μέρα προσθέτανε βρασμένο γά- λα. Η νοστιμιά από εκείνο το γαλοτύρι δε συγκρίνεται με αυτό που κυκλοφορεί σήμερα από τις γαλακτοβιομηχανίες.

-Ένα άλλο προϊόν από το γάλα, που δεν κυκλοφορεί σήμερα, ήταν και η πρέντσα, φρέσκια την βάζαμε στο ζεστό καλαμπο- κίσιο ψωμί ή ξερή στα μακαρόνια. Η πρέντσα έβγαινε από το ξινόγαλο, μετά από βράσιμο. Ο τρόπος που έβγαινε το βούτυ- ρο τότε ήταν διαφορετικός από σήμερα που γίνεται με φυγο- κέντριση. Άφηναν το γάλα και ξίνιζε και μετά το κτυπούσαν στη γαλόκατη για το βγάλισμο του βουτύρου, που έβγαινε στην επιφάνεια. Το ξινόγαλο αυτό που απέμεινε μετά την αφαίρεση του λίπους, περιείχε όλα τα στερεά του γάλακτος και αυτό κάνει τη διαφορά από τη μυζήθρα.